

ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ
РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ
ФЕДЕРАЦІЯ БОКСУ УКРАЇНИ

БОКС

Навчальна програма
для дитячо-юнацьких спортивних шкіл,
спеціалізованих дитячо-юнацьких шкіл
олімпійського резерву,
шкіл вищої спортивної майстерності

ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ
з питань ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ

РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ КАВІНЕТ

ФЕДЕРАЦІЯ БОКСУ УКРАЇНИ

Затверджую
Заслужений Головний
Держкомспорту України

БОКС

Науково-методична робота з розвитку та підвищення рівня фізичної підготовленості та спортивних результатів вищої школи олімпійського рівня в Україні

Затверджені у засіданні Кабінету

15 лютого 2004 року

Директор Держкомспорту України

Ігор Миколайович Рудий

2004

Навчальна програма

для дитячо-юнацьких спортивних шкіл,
спеціалізованих дитячо-юнацьких шкіл
олімпійського резерву,

шкіл вищої спортивної майстерності

Бокс:

Навчальна програма для дитячо-юнацьких спортивних шкіл, спеціалізованих дитячо-юнацьких шкіл олімпійського резерву, школ вищої спортивної майстерності.

Програму підготували:

- В.Н.Ост'хов - старший тренер збірної команди України з боксу по науково-методичному забезпеченню, канд. пед. наук, доцент;
С.А.Антонов - член КНГ збірної команди України з боксу;
Г.І.Комісаренко - генеральний секретар Федерації боксу України;
Г.Г.Матвієнко - начальник збірної команди України з боксу;
Ю.В.Шевчук - старший тренер збірної команди України з боксу.

Програма обговорена та ухвалена Федерацією боксу України, отримала експертну оцінку Вченої ради ДНДФКС.

Відповідальній за випуск В.Г.Синицова

Редактор О.П.Моргушенко

© Республіканський науково-методичний кабінет
Державного комітету України з питань фізичної культури і спорту

З

Вступ

Бокс, який має більш ніж 5000-річну історію, продовжує стрімко розвиватися. Розширилася географія боксу і підковідно збільшилася конкуренція в ньому. Вже нікого не дивує той факт, що боксери африканського та азіатського континентів становлять гідну конкуренцію спортсменам країн Європи та Америки. Команди України входять до лідерів світового боксу. Доказом тому є чотре загальнокомандні місця і золота медаль Володимира Кличка у найпрестижнішій ваговій категорії на XXVI Олімпійських іграх в Атланти.

На Іграх XXVII Олімпіади в Сінег команда українських боксерів підтвердила свій, високий клас, завоювавши п'ять медалей – дві срібні і три бронзові.

Навчальна програма з боксу розроблена на підставі типового Положення про дитячо-юнацьку спортивну школу (ДЮСШ), спеціалізовану дитячо-юнацьку школу олімпійського резерву (СДЮШОР), затвердженого наказом Міністерства України у сироках молоді і спорту № 1681 від 02.09.1992 р., погодженого з Міністерством праці та Міністерством освіти України, зі змінами та доповідними, затвердженими наказами Мінімолодіспорту України № 2311 від 18.06.1995 р., № 3317 від 26.12.1995 р., № 121 від 25.11.1996 р., № 65 від 12.01.1998 р.

Практична діяльність тренерів є доволі успішною, але науково-методичне забезпечення підготовки боксерів залишається недостатнім. Шорічно оповінюються звання в галузі теорії та методики фізичного виховання, і потреби практики вимагають корекції програмно-нормативних засад навчання, насамперед в юнацьких спортивних циклоах.

Пропоновані програми складені з урахуванням системи знань про багаторічну підготовку боксерів, скеровані на розвиток потрібних рукових навичок як на початкових етапах становлення спортивної майстерності, так і на етапах реалізації максимальних можливостей. Ці знання у свою чергу базуються на аналізі світової спортивної практики останніх десятиріч, виначені документа, що регламентують багаторічну спортивну підготовку в різних країнах, за результатами теоретичних та експериментальних досліджень, в тому числі й из фундаментальних працях фахівців України.

Нормативна частина програми є офіційним документом, згідно з яким планується навчально-тренувальна робота у спортивних школах. На її засадах розробляються плани підготовки у навчальних групах з урахуванням рівня підготовленості спортсменів різних вікових груп, наявності матеріально-технічної бази та оснащення її потрібним інвентарем, спорядженням, обладнанням і тренажерами, а також залісно-локаційних та інших засобів підготовки.

1. ОРГАНІЗАЦІЯ ТА СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНО-ТРЕНАУВАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ У СПОРТИВНИХ ШКОЛАХ

Структура навчально-тренувального процесу являє собою відноність стійкий порядок його компонентів (частин, сторін), їх закономірне співвідношення та загальну поспідовності.

1.1. Структура спортивного тренування

У спортивному тренуванні розрізнюють три основні рівня: перший – мікроструктурний (структурні окремих тренувальних заняття, мікроциклів та іх третій – макроструктурний (системи мікроциклів, мезоциклів); багаторічних циклів спортивного тренування).

Макроцикли складаються з періодів – підготовчого, змагального та переходного (як правило, планується один - завершальний). Підготовчий період поділяється на два етапи – загальнопідготовчий та спеціально-підготовчий; змагальний – на чотири: попередній та безпосередній підготовки до змагань; змагальний та післязмагальний.

Протягом макроциклу стан спортивної форми формується у першому періоді, стабілізується – у другому, тимчасово втрачається – у третьому. Навчальне заняття з боксу, як правило, складається з трьох частин – підготовчої, основної та заключної. Залежно від завдань, що вирішуються у процесі тренування, використовуються такі типи занять: навчальні, тренувальні, навчально-тренувальні, відновлювальні, моделювальні та контрольні. Мікроцикли у спортивному тренуванні боксерів – утягуючі, ударні, підвідні, відновлювальні та змагальні. Частіше використовуються тижневі, проте нередко є мікроцикли тривалістю від 3-4 до 10-14 днів.

Тривалість мезоциклів 2-6 тижнів; найбільш поширені двотижневі. Типи мезоциклів: утягуючі, базові, контролально-підготовчі, передзмагальні, змагальні, відновлювальні.

Усі структурні утворення процесу спортивної підготовки боксерів незалежно від їх рівня (мікро, мезо та макро) можна класифікувати за трьома основними критеріями: педагогічні завдання, що вирішуються в них; спрямованість основного обсягу навчально-тренувальної роботи; величина сумарних навантажень.

1.2. Комплектування навчальних груп

Навчальна робота в ДЮСШ з боксу проводиться на базі даної програми протягом пілотного року.

Навчальні групи з боксу у відділеннях ДЮСШ комплектуються з урахуванням віку бажаючих займатися цим видом спорту, ступеня їх фізичної підготовленості та стану здоров'я (табл. 1).

Таблиця 1
Режим роботи, наповнюваність навчальних груп та вимоги до спортивної підготовленості учнів ДЮСШ, СДЮШОР та ШВСМ

Рік навчання	Вік учнів для зарахування, років	Кількість			Вимоги до спортивної підготовленості
		групу шкіл	учнів у групі	навчальних годин на тиждень	
Групи початкової підготовки					
1-й	10	3	16	8	
Більш 1	11	3	14	10	Виконання нормативів контролльних
Навчально-тренувальні групи					
1-й	12	2	10	12	ІІІ. юн. р.
2-й	13	2	10	14	ІІІ. юн. р.
3-й	14	2	8	18	ІІІ. р.
Більш 3	15	2	8	20	ІІІ. р.
Групи спортивного уdosконалення					
1-й	16	1	6	24	І.р.
2-й	17	1	5	26	І.р. - 50 % КМС
Більш 2	17 та старши	1	5	28	КМС - 50 % МС
Групи вищої спортивної майстерності					
У весь термін	18 і старши	1	3	32	МС, МСМК

Комплектування груп початкової підготовки (10-11 років) проводиться ціорічно у вересні-жовтні. Поліальші групи формуються у вересні кожного навчального року відповідно до спортивної майстерності учнів та за іншими показниками. З усієї кількості претендентів відираються найбільш обдаровані до заняття боксом учні загальноосвітніх шкіл, школ-інтернатів, професійно-технічних училищ, інших навчальних закладів. Особливу увагу потрібно приділяти пошуку та селекції здібних підлітків. З цією метою доцільно організовувати та проводити контрольні тестування для виявлення найбільш придатних до занять боксом дітей.

Для зарахування до ДЮСШ юні спортсмени надають відповідну заяву, а також довідку від лікаря про стан здоров'я. Групи початківців комплектуються за віком і зросто-ваговими показниками. Відібр проходить протягом перших 2-4 міс., після чого групи можуть бути переукомплектовані. По закінченні цього терміну і за умови виконання вступних нормативів рішенням педагогічної ради і наказом директора юні боксери зараховуються до ДЮСШ.

Вимоги для прийому до груп початкової підготовки:

1. Мати відповідний (потрібний) до заняття боксом рівень розвитку фізичних і вольових якостей.

2. Виконати вимоги із загальної та спеціальної фізичної підготовки.
3. Виконати спеціальні вправи на координацію рухів верхніх і нижніх кінцівок. (Кожний тренер індивідуально складає програму виявлення спеціальних координативних здібностей боксерів.)

На початку і наприкінці кожного навчального року проводиться контролльні тестування із загальної та спеціальної фізичної підготовки (табл. 2), а також техніки, тактики і теорії боксу. Переведення до наступних навчальних груп проводиться за результатами тестування та виконання нормативних вимог. Виконанті, які не виконали вимог, передачею програмою для своєї навчальної групи, після закінчення навчального року не переводяться до наступної групи, а в деяких випадках можуть бути відраховані з ДЮСШ.

До груп спортивного удосконалення зараховуються боксери, які з успехом закінчили навчально-тренувальну підготовку, були наполегливими під час оволодіння технікою й тактикою обраного виду спорту, спромагували свої зусилля до поганьшого підвищення рівня майстерності, а також перенесения сучасних режимів тренувальної роботи.

Групу випої спортивної майстерності складають боксери, які досягли високих результатів на чемпіонатах країни та за її межами, а також спортомени, які за своїми потенційними можливостями можуть це зробити у майбутньому. Випускниками ДЮСШ вважаються спортомени, які успішно виконали встановлені програмні нормативи. Згідно з рішенням педагогічної ради ім видаються відповідні кваліфікаційні свідоцтва про закінчення школи.

1.3. Навчальний план (нормативна частина)

Навчальний план по видах підготовки для всіх навчальних груп наданий в табл. 3. Орієнтований розподіл засобів загальної та спеціальної фізичної підготовки представлений в табл. 4. План-графік розподілу навчальних годин (по роках навчання) з теоретичної підготовки наданий в табл. 5.

План-графіки проходження навчального матеріалу для навчальних груп подані в табл. 6-15.

2. ТЕОРЕТИЧНА ПІДГОТОВКА

Навчальний процес з теоретичної підготовки складається з лекційних або методичних занять, які можуть проходити у вигляді бесід. На заняттях учні отримують погрібні знання із стародавньої й сучасної історії розвитку боксу, з медико-біологічних і психологічних засад юнацького спорту. Дегалено опрацювують питання суддівства, правила змагань, особливості техніки й тактики боксу.

Для проведення теоретичних занять не обов'язково потребний спеціалізований клас. Заняття можуть проводитись і в спортивному залі.

Таблиця 2

Нормативні вимоги із загальної та спеціальної фізичної підготовки для відділень з боксу
ДЮСШ, СДЮШОР та ШВСМ

Контрольна вправа	Початкової підготовки	Навчально-тренувальні						Спортивного удосконалення			Вищої спортивної майстерності
		Рік навчання									
	1-й	2-й	1-й	2-й	3-й	4-й	1-й	2-й	3-й	У весь термін	
Біг, с:											
30 м	5,9	5,3	-	-	-	-	-	-	-	-	
60 м	10,2	9,8	9,4-9,6	8,9-9,0	8,5-8,6	-	-	-	-	-	
100 м	-	-	-	-	-	14,0-14,4	13,9-13,8	13,7-13,5	13,4-13,3	13,3-13,0	
Крос без урахування часу, м	500	1000	1500	1500	3000	-	-	-	-	-	
Крос з урахуванням часу, хв. с	-	-	-	-	-	5,50	4,55	4,54	4,52	4,50	
1500 м											
3000 м	-	-	-	-	-	11,00	10,55	10,54	10,52	10,50	
Стрибок у довжину з місця, см	150-180	160-190	165-195	170-200	175-205	180-210	185-215	190-217	192-220	195-230	
Штовхання ядра вагою 7,257 кг по вагових категоріях, м:											
до 60 кг	-	-	-	7,5*	5,5-7,5-	6,5-8,5	7-9	-	-	7-9	
до 70 кг	-	-	-	8,5*	6,5-8,5	7-9	7,5-9,5	-	-	7,5-9,5	
вище 70 кг	-	-	-	9,8*	7,5-8,5	8-10	8,5-10,5	-	-	8,5-10,5	

* Вага ядра 5 кг

Продовження табл. 2

Контрольна вправа	Групи								
	Початкової підготовки		Навчально-тренувальні				Спортивного удосконалення		Вищої спортивної майстерності
	Рік навчання								
	1-й	2-й	1-й	2-й	3-й	4-й	1-й	2-й	3-й
Згинання-розгинання рук в упорі лежачи, к-сть разів:	10	15	17	20	25	30	40	45	50
Підтягування на поперечі по вагових категоріях, к-сть разів: до 60 кг	-	10	11	12	12	13	15	15	20-25
до 70 кг	-	8	9	10	10	11	12	12	25-30
70 кг і вище	-	6	6	7	8	8	9	9	15-20
Поштовх штанги, к-сть разів	-	-	2-7 (60 % макс. ваги)				3-7 (70 % макс. ваги)		
Перекиди вперед-назад 30 с, к-сть разів	-	-	10-15	12-17	12-17	15-20	17-22	18-23	19-24
Стрибки зі скакалкою, к-сть разів	-	-	-	-	289	320	330	335	340
Нанесення ударів за 15 с – макс. к-сть разів: лівою рукою	-	-	-	-	70	72	73	74	75
правою рукою	-	-	-	-	70	74	75	76	77
									80

Таблиця 3

Орієнтовний навчальний план по видах підготовки, год.

Вид підготовки	Групи									Усього на рік
	Початкової підготовки		Навчально-тренувальні				Спортивного удосконалення		Вищої спорт. майстерності	
	Рік навчання									У весь термін
	1-й	2-й	1-й	2-й	3-й	4-й	1-й	2-й	3-й	
Загальнофізична	107	142	177	206	265	295	259	281	301	335
Спеціальна фізична	81	119	144	179	246	320	435	444	454	480
Техніко-тактична	41	43	109	120	138	107	143	188	213	296
Теоретична	5	6	9	11	13	15	19	20	26	29
Контрольні нормативи	6	10	8	10	12	14	18	18	20	22
Інструкторська та суддівська практика	-	-	8	8	8	9	9	12	14	18
Засоби відновлення	-	-	25	27	38	40	77	77	92	99
Змагання, інд. робота	72	96	144	168	216	240	288	312	336	384
Усього:	312	416	624	728	936	1040	1248	1352	1456	1664
										9776

Таблиця 4

Орієнтовний розподіл засобів загальної та спеціальної фізичної підготовки, %

Вид підготовки	Групи									У весь термін
	Початкової підготовки		Навчально-тренувальні				Спортивного удосконалення		Вищої спортивної майстерності	
	Рік навчання									
	1-й	2-й	1-й	2-й	3-й	4-й	1-й	2-й	3-й	
ЗФП	45	45	37	37	37	37	27	27	27	20
СФП	20	20	18	18	18	18	20	21	20	25
ТТП і решта	35	35	45	45	45	45	53	52	53	55

Таблиця 5

План-графік розподілу навчальних годин з теоретичної підготовки

Зміст заняття	Групи									
	Початкової підготовки	Навчально-тренувальний				Спортивного уdosконалення			Вищої спортивної майстерності	
	Рік навчання									
	1-й	2-й	1-й	2-й	3-й	4-й	1-й	2-й	3-й	Увесь термін
Фізична культура як засіб виховання та зміцнення здоров'я людини	2	-	-	-	-	-	-	2	-	2
Розвиток боксу в Україні	-	2	-	2	-	-	2	-	-	2
Історія розвитку боксу від стародавніх часів до сучасності	2	-	-	2	-	-	2	2	4	2
Професійний бокс	-	1	2	-	-	2	2	-	2	2
Медико-біологічні та психологічні засади юнацького спорту	1	-	-	2	-	2	2	2	-	2
Гігієнічні знання та навички. Загартовування та режим харчування боксерів	1	-	2	-	2	-	2	-	2	2
Травматизм у боксі та лікарський контроль	-	2	-	-	-	2	-	2	-	2
Самоконтроль у процесі занять боксом	-	1	-	2	-	2	-	-	2	2
Загальні засади навчання. Мета, завдання, методи навчання боксерів-початківців	-	-	-	-	-	2	-	2	2	2
Етапи формування та уdosконалення рухових навичок у боксерів-початківців	-	-	-	-	-	2	-	2	2	2
Основні засоби та методи спортивного тренування	-	-	2	-	-	2	-	2	2	2

Продовження табл. 5

Зміст заняття	Групи									
	Початкової підготовки		Навчально-тренувальні			Спортивного удосконалення			Вищої спортивної майстерності	
	Рік навчання									У весь термін
	1-й	2-й	1-й	2-й	3-й	4-й	1-й	2-й	3-й	
Фізична підготовка юного боксера	-	-	2	1	2	-	2	2	2	2
Технічна підготовка. Поняття про техніку і технічну підготовку	-	-	1	2	4	2	-	4	2	4
Тактична підготовка. Поняття про тактику і тактичну підготовку	-	-	1	-	2	2	-	2	4	2
Оцінка ефективності тактики.	-	-	-	1	2	-	2	2	2	2
Взаємоз'язок техніки й тактики в боксі.										
Тактичні дії боксерів										
Психологічна підготовка	-	-	-	2	2	-	2	2	2	2
Місце заняття, обладнання та інвентар	-	1	-	-	2	-	2	2	2	2
Правила змагань з боксу. Організація та проведення змагань	1	1	-	-	2	-	2	1	2	2
Усього:	7	8	12	14	18	20	24	27	34	36

2.1. Плани-концепти теоретичних занять

1. Фізична культура як засіб виховання та змінення здоров'я людини.

Поняття про фізичну культуру. Фізична культура - як частка загальної культури людства. Її значення для змінення здоров'я, гармонійного розвитку особистості, підготовки до праці та захисту Батьківщини. Фізична культура в системі народної освіти.

Суть боксу: його завдання та місце в системі фізичного виховання, прикладне значення боксу. Організація структура та управління розвитком боксу. Значення розвитку вольових і фізичних якостей для успіхів у праці та високих досягнень у спорті.

Значення всебічної фізичної підготовки для вищих досягнень у спорті. Схема спортивна класифікація, її значення для розвитку спорту в Україні. Аналіз розрядних норм і вимог з боксу. Зростання масовості спорту та досягнення українських спортсменів.

2. Розвиток боксу в Україні.

Список відомостей про розвиток боксу в Україні. Порівняльний аналіз сучасних і минулих подій у боксі; результати наукових досліджень. Нове в техніці, тактиці й методиці тренувань; обладнання та інвентар. Сучасний стан і проблеми розвитку боксу в Україні.

Аналіз вітчизняних і міжнародних змагань. Результати виступів українських боксерів на міжнародних змаганнях (останній олімпійський цикл). Політичне значення виступів українських спортсменів на Міжнародній спортивній арені.

3. Історія розвитку боксу від стародавніх часів до сучасності.

Зародження боксу як виду спорту. Кулачні бої у стародавньому світі: в Стілти, Греції, Римській імперії. Розвиток кулачного бою в Європі. Англійський призовий бокс. Розвиток кулачного бою у слов'ян. Розвиток боксу в Російській імперії, перші змагання в Росії. Розвиток боксу в Україні. Гіонери українського боксу та їх участь у всесоюзних змаганнях. Бокс до і після Великої Вітчизняної війни. Участь українських боксерів у чемпіонатах Європи та Олімпійських іграх. Розвиток юнацького боксу: участь українських боксерів - кадетів і юніорів у першостях Європи та світу.

4. Професійний бокс.

Сучасний стан розвитку професійного боксу. Основні федерації професійного боксу. Вилатні особливості професійного боксу. Виступи українських боксерів на професійному ринку.

5. Медико-біологічні та психологічні засади юнацького спорту.

Закономірності росту та розвитку організму. Чинники та етапи онтогенезу. Схема вікової періодизації. Біологічний та хронологічний вік. Статеве дозрівання та особливості пубергального періоду. Розвиток опорно-рухового апарату. Чинники, що впливають на розвиток кісткового апарату. Залежність росту кісток від величини навантаження та реакції організму на це навантаження.

Розвиток окремих груп м'язів та особливості топографії сили у віковому аспекті. Розвиток рухових функцій у процесі онтогенезу, руховий вік, акселерація та ретардація. Особливості моторики людини в різних вікових періодах. Вплив змін розмірів тіла на показники моторики та онтогенезу.

Особливості розвитку фізіологічних процесів у дітей та підлітків. Онтогенез і селективні періоди розвитку фізіологічних функцій. Вплив фізичних навантажень на фізіологічні функції в юних спортсменів. Віковий розвиток фізіологічних систем сенсорних і моторних систем. Віковий розвиток фізіологічних систем енергозабезпечення: крові, кровообігу, дихання. Віковий розвиток рухово-м'язових функцій: сили, швидкості, витривалості.

Дозування вправ. Співвідношення періодів навантаження та відпочинку. Динаміка розвитку серцево-судинної системи в юнаків. можливості розвитку загальнота спідальтої витривалості.

Врахування психічних особливостей у процесі навчання та тренування боксерів-початківців. Вікові особливості розвитку нервової системи, онтогенез видії нервової діяльності.

6. Гігієнічні знання та навички. Загартовування та режим харчування боксерів.

Поняття про гігієну. Гігієна фізичних вправ і спорту, її значення та основні завдання. Гігієнічні засади режиму праці, відпочинку, фізичної культури та спорту. Особиста гігієна боксера: гігієна тіла, порожнини рота та ін. Гігієна одягу та взуття. Загальна гігієнічна характеристика місць заняття і змагань з боксу. Загартовування. Суть загартовування, його значення для підвищення працездатності та стійкості організму до захворювань. Засади загартовування, у методиці його використання. Загартовування сонcem, водою та повітрям у процесі заняття боксом.

Харчування. Значення харчування як засобу забезпечення, збереження та зміщення здоров'я. Роль білків, вуглеводів, жирів, мінеральних солей та вітамінів. Поняття про калорійність і засоби поживних речовин. Орієнтовні добові норми харчування.

7. Травматизм у боксі та лікарський контроль.

Загальна характеристика травм у боксі. Травматизм у різni періоди підготовки боксерів. Характеристика легких, середніх і тяжких травм у боксі. Причини травм: зовнішні - як результат нездовільного стану інвентарю, невідповідності місць заняття санітарно-гігієнічним нормам, недоліків в організації та проведенні заняття, недоцільної методики підготовлення та тренування, роботи суддів, нехтування засобами профілактики травм і правилами техніки бійськ, внутрішні - недостатня фізична підготовленість спортсменів, незадовільний стан їх здоров'я, порушення режиму тренувань, перевтома, перетренованість, перенапруження, недотримання правил змагань.

Види травм: травми верхніх кінцівок, пальців, суглобів, обличчя. Нокаут профектор, маски, бинти та ін. Надання першої медичної допомоги.

Профілактика травматизму: правильна організація та проведення навчально-тренувальних занять; розклад заняття з урахуванням трудової діяльності та режиму сну, харчування та відпочинку; наявність спеціального приміщення з якісним інвентарем та аптечкою; присутність лікаря.

Лікарський контроль і динаміка функціонального стану організму юних боксерів у віковому аспекті. Протипоказання до заняття боксом. Допуск юних боксерів до змагань. Особливості використання функціональних проб під час обстеження юних боксерів. Лікарський контроль на тренуванні. Динаміка функціонального стану організму юних боксерів під впливом регулюючих тренувань. Патології стани юних боксерів. Роль тренера та лікаря у виявленні та діагностиці допатологічного стану.

Типові травми в юних боксерів, їх профілактика. Статистика травм, способи лікування.

8. Самоконтроль у процесі заняття боксом.

Контроль за пульсом, ортостатична проба, індекс Руф'є, індекс боксерів, їх зміст та облік. Зв'язок суб'єктивних відчуттів та об'єктивних даних самоконтролю і лікарського контролю.

9. Загальні засади навчання. Мета, завдання, методи навчання боксерів-початківців.

Мета й завдання навчання навчання та виховання боксера-початківця. Поняття про навчання та спортивне тренування. Навчання, тренування та виховання як єдиний педагогічний процес. Поняття про методи та дидактичні принципи навчання. Методичні прийоми, до забезпечують реалізацію принципів дидактичних принципів спортивного тренування.

Особливості навчально-тренувальної та виховної роботи з підлітками. Організація та особливості процесу навчання: методика навчання техніко-тактичних дій; основні положення, бойові позиції боксера; обманні та захисні фізичні підготовленості юних боксерів. Комплекс специальних імітаційних завдань, засоби.

Завдання тренування; значення систематичного тренування протягом року і багаторічного тренування. Планування тренувального процесу: терміни, завдання, засоби.

10. Етапи формування та удосконалення рухових навичок у боксерів-початківців.

Етап поглиблого навчання. Методичні прийоми

наявністю. Попередження та усунення помилок. Характерні помилки. Основні причини помилок.

Етап поглиблого вивчення. Метод цілісної вправи. Аналітичний метод

демонстрації. Контроль та оцінка ефективності навчання. Постійність розподілу засобів спортивної підготовки боксера-початківця.

Етап закріплення та удосконалення навички. Метод повторної вправи.

Метод варіативної дії. Використання технічних засобів навчання: тренажерів, засобів з терміновою інформацією та ін. Контрольні одиниці підготовленості боксера-початківця. Участь у змаганнях як продовження навчального процесу.

«Підготовленість». Тренування в системі підготовки. Поняття «тренуваність» і «підготовленість». Тренування в системі підготовки. Складові тренування. Особливості тренувальних навантажень. Співвідношення обсягу та інтенсивності тренувальних навантажень на різних етапах спортивної підготовки. Облік тренувальних навантажень за їх інтенсивністю (у балах).

11. Основні засоби та методи спортивного тренування.

Основні засоби тренування. Змагальні вправи: спартинги, вільні бої, умовні бої. Спеціально-підготовчі вправи: у рукавичках з партнером при вивченні та удосконаленні окремих технічних прийомів – ударів, захистів, пересувань; у рукавичках на приталах (боксерські мішки, групі тощо), на «латах». Імітаційні вправи, бій «з тінню». Загальнопідготовчі, загальнорозвиваючі вправи, вправи, вправи навантажень на різних етапах спорту, спортивні та ру碌иві ігри, плавання та ін.

Методи тренувань у боксі: коловий; інтернальний; метод регламентованої вправи; ігровий; змагальний.

12. Фізична підготовка юного боксера.

Загальна фізична підготовка, засоби. Характеристика фізичних якостей (сили, витривалості, швидкості, гнучкості, спритності), методика їх розвинення. Загальна фізична підготовка боксерів-юнаків.

Методика проведення підготовчої та основної частин заняття (групового та індивідуального). Підбір вправ і визначення вказівок щодо виконання вправ з інших видів спорту для розвинення фізичних якостей на заняттях у спортивному залі та на місцевості. Місце та значення в заняті з боксу елементів вправ з інших видів спорту. Виконання загальнорозвиваючих вправ у навчально-тренувальних заняттях боксерів-початківців.

Методика виконання вправ для розвитку швидкості, спритності, гнучкості, сил, витривалості, вестибулярної стійкості. Вправи для формування інтелектуальності постави у боксерів-юнаків. Вправи з предметами (медицином, гандболом, та тенісними м'ячами, скакалкою, підлаками, обручами, булавами), з обтяженням. Значення та зміст спеціальної фізичної підготовки для юних боксерів. Методичні прийоми використання спеціальних вправ для розвитку швидкості реагування і точності нанесення ударів, використання захистів за допомогою ніг, рук, тулуба. Методичні прийоми для розвитку відчуття дистанції у боксерів-юнаків.

Методика застосування спеціальних вправ у навчально-тренувальних заняттях боксерів. Спеціальні вправи для розвитку спритності: з партнером під час вивчення та удосконалення технічних прийомів. Спеціальні вправи на місці

М'яч (гуннібол); м'яч на резинках (пінчбол); "лапи". Вправи з партнером у процесі вивчення та удосконалення технічних і тактичних дій під час умовних і вільних бойів. Вправи у заданому темпі на боксерських приладах і "латах". Білові вправи: біг на короткі, середні та довгі дистанції; біг в інтервалному і перемінному темпі на стадіоні, на місцевості. Вправи для розвитку силової витривалості: боротьба в стійці; вправи з опором партнера, з обтяженням, з штангою; веслування, плавання, біг на ковзанах тощо.

13. Технічна підготовка. Поняття про техніку і технічну підготовку.

Загальні поняття про техніку боксу як сукупність прийомів захисту та нападу. Визначення поняття "техніка боксу". Техніка як система рухів боксера. Класифікація елементів техніки: бойова стійка, удари, захист, пересування, бойові листанції. Критерії оцінки (кількісні та якісні), ефективність, стабільність і варіативність техніки, її індивідуальні особливості.

Техніка ударів, захистів, контрударів. Обмани рухи на дальній, середній таближній дистанціях. Техніка комбінованіх дій. Особливості техніки боксера-школяра та робота з ним. Технічна підготовка боксерів - кадетів та гоніорів. Формування техніки пересування. Прямі ударі, методика їх вивчення та удосконалення. Бокові ударі та ударі знизу, методика їх вивчення та удосконалення.

Повторні ударі одноименними руками. Комбінації з 2, 3 та 4 ударів. Серії одно- та різновидів ударів, методика їх удосконалення. Рухова асиметрія у боксі. Захисти за допомогою рук, ніг, тулуба, методика їх удосконалення. Методика проведення навчально-тренувальних занять з удосконаленням техніки боксера на дальній, середній та близькій дистанціях.

14. Тактична підготовка. Поняття про тактику і тактичну підготовку.

Характер бойових дій на дальній, середній та близькій дистанціях. Тактичні дії: підготовчі, розвідувальні, обманні. Наступальні дії: атака, контратака. Оборонні дії.

15. Оцінка ефективності тактики. Взаємоз'язок техніки й тактики в боксі.

Тактичні дії боксерів. Тактика - як мистецтво ведення боя на рингу. Значення тактики для досягнення успіху. Планування боя. Елементи тактики: розвідка, прийняття та втілення рішень; страховка від несподіванок і випадковостей. Характеристика тактичних завдань у поєдинках. Тактичні ситуації в боксі. Оцінка ефективності тактики. Тактичні дії боксера - наступальні та оборонні (маневрування, філти, атаки, захисти, контратаки).

Тактичні особливості ведення боя на дальній, середній та близькій дистанціях. Тактична організація боя: попереднє планування та реалізація. Характеристика манер ведення боя, тип боксерів: нокаутири, темповики, технічні боксері, атакуючі, контратакуючі, боксер-гравці.

Тактика боя при атаках і контратаках:

- атаки, побудовані за фазами - захист, сполучений з контрударом, розвиток контратаки і вихід з дистанції боя;
- техніка й тактика боя лівши та проти нього;
- техніка й тактика ведення боя проти боксерів різних манер (темповики, нокаутири, технічні боксері, нетехнічні, атакуючі, контратакуючі).

Умовний бій, спрямований на удосконалення техніко-тактичних дій прямими, боковими та ударами знизу на дальній, середній та близькій дистанціях. Удосконалення захисту.

Вільний бій на різних дистанціях з тактичною настанововою. Техніка й тактика провідних майстрів рингу. Тактика боя в турнірі, їх планування. Тактична настанова секундантів в процесі боя та в турнірі в цілому.

16. Психологічна підготовка.

Значення психічних якостей у майстерності боксера. Особливості розвитку психічних процесів (уваги, мислення, сприйняття). Особливості сенсомоторики, реакцій, простих та антиципації. Степінчасті особливості видої нервової діяльності боксерів. Мотивація вольових та емоційних якостей спортсменів. Динаміка психічної підготовленості.

Загальна психічна підготовка до змагань - формування: високого рівня змагальної мотивації, змагальних рис характеру, передзамальтальної та змагальної смісійної стабільності, здатності до самоконтролю і саморегуляції у змагальній діяльності. Засоби та методи психолого-педагогічного вlivу.

Больова підготовка, вимоги до вольових здібностей боксера. Психологічна підготовка в перші два роки навчання: виховання у спортсменів волі, уміння протидіяти страху при виконанні боксерських вправ, терпіти втому, біль, поразки. Прийоми аутогенного тренування.

17. Місце заняття, обладнання та інвентар.

Обладнання залу боксу та літнього боксерського майданчика. Вимоги до залів і літніх майданчиків для заняття боксом. Стандартне обладнання залу: ринг, груши з пластирьми, боксерські мішки, настінні груши, настінні подушки, набивні м'ячі, спеціальне обладнання для накручування вантажу руками та ін.

Види та конструкції боксерських приладів. Допоміжне обладнання для відповідності з власними техніко-тактичними можливостями.

розвитку фізичних якостей та уdosконалення боксерської техніки. Гігієнічні вимоги до зату, зберігання інвентарю.

Спеціалізовані комплекси для тренування боксерів. Забезпечення комплексів сучасним обладнанням і тренажерами пристроями. Засоби профілактики травм, лікування та відновлення (сауна, масаж тощо).

Табель основного спортивного інвентарю. Нерукомі боксерські прилади. Пристосування, що забезпечують вільне гойдання, обертання та пересування боксерських приладів. Тренажери й пристрой з термінового інформацією та без неї. Тренажери та пристрой з урахуванням специфіки боксу. Тренажери та апарати для вивчення спеціальних показників тренованості боксерів.

Особистий інвентар та одяг для приладів і спаринг-бовів; взуття (для прогулялок, тренувань у зату та змагань); еластичні бинти, захисні раковини, протектори для зубів (капи), боксерські маски тощо. Зберігання одягу та інвентарю на змаганнях і тренуваннях.

Санітарно-гігієнічні вимоги до місць заняття і змагань. Спеціфіка і періодичність ремонту зату, спеціалізованих комплексів та ін. Переїздка і стравності та прилатності обладнання та інвентарю. Зберігання інвентарю, дрібний ремонт і догляд за ним.

Правила поведінки та заходи безпеки на заняттях і тренуваннях з боксу.

18. Правила змагань з боксу. Організація та проведення змагань.

Види змагань. Допуск учасників до змагань. Віковий та кваліфікаційний піділ учасників. Вагові категорії. Порядок змагування. Заявки. Лікарсько-облікова картка, паспорт боксера, особисті документи та костюм учасника.

Жеребкування та складання пар. Права та обов'язки учасників, секундантів, представників і капітанів команд. Заборонені удари та дії боксерів. Оцінка бою суддями по зонам рингом. Дії рефері, жестикуліції та команди.

Особливості правил юнацьких змагань. Поведінка учасників на ринку, ритуали, привітання до і після бою. Етика, увага, ввічливість учасників. Підготовка до перших боїв та їх педагогічна оцінка.

3. ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА

3.1. ПОСЛІДОВНІСТЬ НАЧАНАННЯ БОКСЕРІВ-ПОЧАТКІВЦІВ

Послідовність начання боксерів-початківців базується на системності - як головної умови у будь-якій сфері діяльності. Вона зобов'язує тренера-викладача знайти доцільний порядок в оволодінні окремими вправами, які визначаються сутностю предмету начання та можливостями спортсмена.

Процес становлення та удосконалення технічної майстерності умовно поділяється на такі стадії:

1. Створення першого уявлення про рухові дії та формування настанови на їх вивчення. Інформація, яку отримує спортсмен на цій стадії, може бути загальним, але повинна чітко характеризувати головний механізм дії. Уяву спортсмена акцентують на основних частках дії та на спробах її виконання. На

циому етапі підготовки не розглядають деталі спортивної техніки та особливості її становлення в залежності від індивідуальних та інших особливостей - це може погріщити процес вирішення поставлених завдань.

2. Формування навики. Попереднє засвоєння прийому, коли формується уміння виконувати основну структуру дії. Особливиу увагу приділять усуненню зайвих рухів і м'язового напруження. Основним є метод роздільного вивчення, що передбачає поділ дії на відносно самостійні частини та окреме їх засвоєння з наступним з'єднанням в один ціл. Диференціація дії, виділення її основних рухових характеристик спрощує процес формування попередньої навики.

3. Формування досконалого виконання рухової дії. Пов'язане з концентрацією у корі головного мозку нервових процесів, які контролюють зміст дії. Особливу увагу на рухові навики стабілізуються, головна роль у керуванні дії переходить до прогрорелепторів.

Педагогічний процес спрямовують на уточнення деталей рухової дії. Особливу увагу приділяють методам, які ґрунтуються на використанні рухового сприйняття.

На цій стадії уточнюють раціональні кінематичну і динамічну структури рухів. Для формування цілісного ритму рухових дій використовують широке коло традиційних методів і засобів, які спрямовані на створення дії, об'єднаної в єдине ціле.

4. Стабілізація навички. У міру того, як раціональна система дій закріплюється, виділяють характерні риси навички – автоматизація та стабілізація.

Педагогічне завдання – стабілізація рухової дії та подальше удосконалення її частин. Для цього використовують багаторазовий повтор вправ у стандартних варіативних умовах.

На цій стадії підготовки технічне удосконалення тісно пов'язане з процесом адекватного розвитку рухових якостей, з тактичною та психологічною підготовкою. Особливу увагу приділяють технічному удосконаленню за різних функціональних станів організму.

5. Достиженння варіативної навички. Реалізується протягом усього періоду, поки спортсмен закріплює рухову дію, за різних умов і різних функціональних станів організму. Завдяки цьому розвиваються варіативна навичка, високий рівень спеціальних сприйнят, а також можливість керувати руhamи за рахунок використання інформації, яка потрапляє від прогрорелепторів.

Педагогічне завдання цієї стадії - удосконалення технічної майстерності з урахуванням індивідуальних особливостей спортсмена та умов змагальної діяльності, а також забезпечення максимального взаємозв'язку між руховими та вегетативними функціями, удосконалення здібностей до максимальної реалізації функціонального потенціалу під час виконання змагальних дій та ефективного використання вивчених дій у змагальних умовах.

Зазначені стадії становлення технічної майстерності дають можливість розробити процес її удосконалення на відносно самостійні частки, виділити в структурі навчального процесу три етапи:

перший – початкове навчання. Створюється загальне уявлення про рухову дію, формується настанова на оволодіння ним, вивчається основний механізм дії, формується її ритмічна структура, усвітаються грубі понятки;

другий – поглиблене навчання. Деталізується поняття рухової дії, уdosконалюється її координація (за елементами, динамічними її кінематичними характеристиками) та ритмічна структури, забезпечується їх співвідношення відповідно до індивідуальних здібностей спортсмена;

третій – закріплення та подальше уdosконалення. Навчанка стабілізується, уdosконалоється цільова варіантність дій пляхом адаптації їх до індивідуальних здібностей спортсмена, різних умов з урахуванням максимальних проявів рухових якостей.

Перший етап підготовки в цьому випадку дорівнює першим двом стадіям, другий – третій – четвертій та п'ятій стадіям становлення та уdosконалення технічної майстерності.

Процес навчання та уdosконалення основних технічних прийомів, на думку фахівців, є складним і недознілим. Більшість тренерів закінчують процес системного навчання після попереднього ознайомлення учнів з технікою конкретної фізичної вправи або системою вправ на початкових етапах заняття. Решта часу відводиться на виконання технічних прийомів в умовах, наближених до вільних та умовних бой. Такий підхід суттєво обмежує техніко-тактичний арсенал боксера і робить бокс менш видовищним, технічно більшим. За відсутності планомірності та системності процесу навчання бокс може перетворитись у набір хаотичних прийомів, які базуються переважно на природних даних спортсменів, але не є продуктом творчої діяльності тренера.

У системі багаторічної підготовки спортсменів навчання і тренування органічно поєднані – як категорії єдиного педагогічного процесу. Як у навчанні, так і в тренуванні вирішується завдання вивчення та уdosконалення рухової пінички, розвитку фізичних і морально-волевих здібностей, формування характеру спортсмена.

3.2. Завдання для вивчення техніки та уdosконалення технічної майстерності боксерів

Розподіл обсягу технічних знань і навичок є умовним і залежить від ступеня засвоєння практичного матеріалу та обдарованості спортсмена.

Групи початкової підготовки

Перший рік навчання (10 років)

Одиночні прямі удари

Завдання 1

№ 1 атакує прямим лівого в голову відходять назад. № 2 захищається підставкою правої долоні (обов'язкова фіксація лопоні в момент контакту) із

зміщенням маси тіла (МТ) на праву ногу.

Завдання 2
№ 1 атакує прямим лівого в голову і відходить назад. № 2 захищається підставкою правої долоні, роблячи крок назад, і контратакує прямим лівого в голову з кроком вперед. № 1 захищається підставкою долоні з кроком назад*.

Завдання 3

№ 1 атакує прямим лівого в голову. № 2 зустрічає прямим лівого в голову з кроком вперед. № 1 захищається підставкою правої долоні.

Завдання 4

№ 1 атакує прямим лівого в тулууб з нахилом корпусу вправо, коліна згинаніться, права рука біля підборіддя. № 2 захищається підставкою лівого ліктя.

Завдання 5

№ 1 атакує прямим лівого в тулууб. № 2 захищається підставкою лівого ліктя і контратакує прямим лівого в голову. № 1 захищається підставкою правої долоні.

Завдання 6

№ 1 атакує прямим лівого в тулууб. № 2 робить нахил вправо з підслом і зустрічає прямим лівого в тулууб. № 1 захищається підставкою лівого ліктя.

Завдання 7

№ 1 атакує прямим правої в голову. № 2 захищається підставкою лівого плеча та правої долоні, відповідає прямим правої в голову. № 1 захищається підставкою лівого плеча та правої долоні. Зустрічу форму на праву, правою в голову боксерам-початківцям не рекомендується вивчати через ненадійність захисту в цьому завданні.

Завдання 8

№ 1 атакує (на випаді) прямим правою в тулууб. № 2 захищається підставкою лівого ліктя.

Завдання 9

№ 1 атакує (на випаді) прямим правою в тулууб. № 2 захищається підставкою лівого ліктя і відповідає прямим правою в тулууб. № 1 захищається підставкою правої лівого ліктя.

Завдання 10

№ 1 атакує прямим лівого в голову. № 2 зустрічає прямим правою в тулууб. № 1 не використовує захист правою рукою.

Комбінації та серії прямих ударів у голову та тулууб

у поєднанні "голова-тулууб" і "тулууб-голова"

При вивченні двохударних комбінацій звернути увагу на те, що механіки рухів одиночних ударів і двохударних комбінацій дещо відрізняються.

*У подальшому не буде згадуватися про кроки вперед-назад, тому що всі атакуючі та захищані дії обов'язково виконуються з кроком вперед, назад, вільво, вправо, із зміщенням МТ з ноги на ногу.

Другий рік навчання (11 років)*

Щоб уникнути невірного закріплення руху, доцільно вивчати двохударні комбінації прямих ударів на стрибковому кроці. Попередньо рекомендується опрацювати ряд додаткових, підготовчих вправ. До стрибкових переміщень ("човника") додаються обертання у кульщиковому суглобі (без ударів).

Рух розбивається на дві умовні фази. У першій фазі під час руху вперед відбувається обертання вправо по правій боковій осі (МТ - на правій нозі). У другій фазі (на наступному стрибку) обертання вільбується вліво по лівій боковій осі (МТ залишається на правій нозі). Голова та плечі під час виколання руху залишаються на місці, стопи ніг паралельно. Після опанування цього руху переходить до засвоєння двохударних комбінацій без партнера (біля дзеркала). На стрибковому русі в першій фазі виконується прямий удар лівого, в другій – прямий правою. Обертання у кульщиковому суглобі (зліва направо і справа наліво) проходить максимально швидко, кулаки по прямій лінії рухаються до цілі. Пауза між ударами – мінімальна.

Завдання 11

№ 1 атакує двохударного комбінацією прямих ударів у голову. № 2 захищається пістставкового правої долоні та лівого плеча, змінюючись назад на відстань, на яку наблизився супротивник.

Завдання 12

№ 1 атакує двохударного комбінацією прямих ударів у голову. № 2 захищається пістставкового правої долоні та лівого плеча, контратакує прямим правою в голову. № 1 захищається пістставковою лівою долонею.

Завдання 13

№ 1 атакує двохударного комбінацією прямих ударів у голову, правою в тулу, № 2 захищається пістставкового правої долоні та лівого ліктя, контратакує прямим правою в голову. № 1 захищається пістставковою лівою долонею.

Завдання 14

№ 1 атакує двохударного комбінацією прямих ударів: лівого – в голову, правою – в тулу, № 2 захищається пістставкового правої долоні та лівого ліктя, контратакує прямим правою в голову. № 1 захищається пістставковою лівою долонею.

Завдання 15

№ 1 атакує двохударного комбінацією прямих ударів: лівого – в тулу, правою – в голову. № 2 захищається пістставковою лівою долонею та лівого плеча.

Завдання 16

№ 1 атакує прямим лівого в голову. № 2 контратакує (зустріча контратака): прямим лівого – в тулу, прямим правою – в голову. № 1 захищається від другого удара пістставковою лівою долонею. Захиститись від первого (зустрічного) удара атакуючий боксер (№ 1) не встигає.

Завдання 17

№ 1 атакує прямим лівого в голову. № 2 контратакує (зустріча контратака) двохударного комбінацією прямих ударів у тулу.

Завдання 17
№ 1 атакує двохударною комбінацією прямих ударів: лівого – в тулу, правою – в голову. № 2 захищається пістставковою лівою ліктя та лівого плеча, контратакує прямим правою в голову. № 1 захищається пістставковою лівою долонею.

Завдання 18

№ 1 атакує двохударного комбінацією прямих ударів: лівого – в тулу, правою – в голову. № 2 захищається пістставковою лівою ліктя та лівого плеча, контратакує прямим правою в голову. № 1 захищається пістставковою лівою долонею.

Завдання 19

№ 1 атакує трьохударного серією прямих ударів у голову: лівого – лівого – правою. № 2 захищається з переміщенням назад пістставковою правою долонею та лівого плеча.

Завдання 20

№ 1 атакує трьохударного серією прямих ударів у голову: лівого – лівого – правою. № 2 захищається пістставковою правою долонею та лівого плеча, після захисту від третього удару контратакує прямим правою в голову. № 1 захищається пістставковою лівою долонею.

Завдання 21

№ 1 атакує трьохударного серією прямих ударів: лівого в голову – лівого в тулу – правою в голову. № 2 захищається пістставковою лівою долонею, лівого ліктя та лівого плеча.

Завдання 22

№ 1 атакує так саме. № 2 захищається пістставковою лівою ліктя та правої долоні, контратакує прямим правою в голову.

Завдання 23

№ 1 атакує трьохударного серією прямих ударів: лівого в "тулу" – лівого в голову – правою в тулу. № 2 захищається пістставковою лівою ліктя, правої долоні та лівого ліктя.

Завдання 24

№ 1 атакує чотирьохударного серією прямих ударів у голову під різно-або одноименні ноги: лівого – правою – лівого – правою. № 2 захищається пістставковою правою долонею та лівого плеча з переміщенням назад.

Завдання 25

№ 1 атакує чотирьохударного серією прямих ударів у голову під різно-або одноименні ноги: лівого – правою – лівого – правою. № 2 захищається пістставковою правою долонею та лівого плеча з переміщенням назад.

*Пропоновані завдання можуть використовуватися у навчально-тренувальній роботі всіх навчальних груп.

Завдання 26
№ 1 атакує так само. № 2 захищається підставкою правої долоні та лівого плеча, контратакує чотирьохударною серією прямих ударів у голову: правою - правою - правою - правою. № 1 захищається підставкою правої долоні та лівого плеча з переміщенням назад.

Навчально-тренувальні групи

Перший рік навчання (12-ріків)

Бокові удари

На відміну від прямих ударів, бокові виконуються в обернено-поступальному русі. Тут застосується інші м'язи, що обертають тулууб. Тому перед тим, як розпочати нанесення бокових ударів, доцільно ознайомити учнів з механікою рухів у наступних допоміжних вправах: ноги на ширині плечей на одній лінії (за тилом фронтальної стійки), руки згинуті в ліктях (кут 90-120°), підняті до рівня паралельно підлозі. Відштовхуючись по черзі ногами від опори, обертають тулууб навколо вертикальної осі (на 20-30°) зіва направо й навпаки. Руки рухаються разом з тулуубом. Обертання проходить із зупинкою (фіксациєю пози) у початковій та кінцевій фазах руху. Вправа виконується більше дзеркала, а в поганішому - з партнером, який підставляє долоню під удар. Наступна вправа: з фронтальної позиї по черзі ваноситься бокові ударі.

Вправи виконуються з партнером і без нього. Після опранотовання підготовчих вправ переходяти до роботи в парах.

Завдання 27
№ 1 атакує боковим лівим в голову № 2 захищається підставкою передпліччя правої руки.

Завдання 28

№ 1 атакує боковим лівим в голову. № 2 захищається підставкою передпліччя правої руки, контратакує боковим лівим в голову. № 1 захищається підставкою передпліччя правої руки.

Завдання 29

№ 1 атакує боковим лівим в голову. № 2 зустрічає боковим лівим в голову. Обидва захищаються підставкою передпліччя правої руки.

Завдання 30

№ 1 атакує боковим лівим в тулууб (на присід). № 2 захищається підставкою правої ліктя.

Завдання 31

№ 1 атакує боковим лівим в тулууб. № 2 захищається підставкою правої ліктя, контратакує боковим лівим в голову. № 1 захищається підставкою передпліччя правої руки.

Завдання 32

№ 1 атакує боковим лівим в голову. № 2 захищається "ниром", контратакує боковим лівим в тулууб. № 1 захищається підставкою правої ліктя.

Завдання 33

№ 1 атакує боковим правою в голову. № 2 захищається підставкою передпліччя лівої руки.

Завдання 34

№ 1 атакує боковим правою в голову. № 2 захищається підставкою передпліччя лівої руки, контратакує боковим правим у голову. № 1 захищається підставкою передпліччя лівої руки.

Другий рік навчання (13-років)

Завдання 35

№ 1 атакує двохударною комбінацією бокових ударів: лівого - правою в голову. № 2 захищається підставкою правої та лівої рук.

Завдання 36

№ 1 атакує двохударною комбінацією бокових ударів: правою - правою в голову. № 2 захищається підставкою передпліччя, контратакує двохударною комбінацією бокових ударів: правою - лівого в голову. № 1 захищається підставкою передпліччя.

Завдання 37

№ 1 атакує двохударною комбінацією бокових ударів: лівого - правою у тулууб. № 2 захищається підставкою ліктик.

Завдання 38

№ 1 атакує двохударною комбінацією бокових ударів: лівого - правою у тулууб. № 2 захищається підставкою ліктик, контратакує двохударною комбінацією бокових ударів у тулууб.

Завдання 39

№ 1 атакує чотирьохударною серією бокових ударів: лівого - правою - лівого в голову. № 2 захищається підставкою передпліччя та плеча правої та лівої рук.

Завдання 40

№ 1 атакує чотирьохударною серією бокових ударів: лівого - правою - лівого в голову. № 2 захищається підставкою передпліччя і плечей, контратакує чотирьохударною серією бокових ударів: лівого - правою - лівого в голову. № 1 захищається підставкою передпліччя і плечей.

Завдання 41

№ 1 атакує чотирьохударною серією бокових ударів: лівого - правою - правою - правою в голову. № 2 захищається підставкою передпліччя і плечей.

Завдання 42

№ 1 атакує чотирьохударною серією бокових ударів: лівого - правою - правою - правою в голову. № 2 захищається підставкою передпліччя і плечей та відповідає чотирьохударною серією бокових ударів: правою - лівого - правою - правою в голову. № 1 захищається підставкою передпліччя і плечей.

Удари знизу***Завдання 43**

Завдання 43
№ 1 атакує знизу правою в тулуб. № 2 захищається підставкою лівого ліктя.

Завдання 44

№ 1 атакує знизу правою в тулуб. № 2 захищається підставкою лівого ліктя, контратакує знизу правою в тулуб. № 1 захищається підставкою лівого ліктя.

Завдання 45

№ 1 атакує знизу лівою в тулуб. № 2 захищається підставкою правої ліктя.

Завдання 46
№ 1 атакує знизу правою в голову. № 2 захищається підставкою правої долоні.

Завдання 47

№ 1 атакує знизу правою в голову. № 2 захищається підставкою правої долоні, контратакує знизу лівою в голову. № 1 захищається підставкою лівої долоні.

Завдання 48

Завдання 48
№ 1 атакує знизу лівою в голову. № 2 захищається підставкою лівої долоні.

Завдання 49

Завдання 49
№ 1 атакує знизу правою в голову. № 2 захищається підставкою лівої долоні, контратакує знизу правою в голову. № 1 захищається підставкою правої долоні.

Завдання 50

Завдання 50
№ 1 атакує двохударною комбінацією ударів знизу: правою - лівого в тулуб. № 2 захищається підставкою ліктів.

Завдання 51

Завдання 51
№ 1 атакує двохударною комбінацією ударів знизу: правою - лівого в тулуб. № 2 захищається підставкою ліктів, контратакує двохударною комбінацією: правою - правою в тулуб. № 1 захищається підставкою ліктів.

Завдання 52

Завдання 52
№ 1 атакує двохударного колоніадето ударів знизу: правою - лівого в голову. № 2 захищається підставкою лілонь.

Завдання 53

Завдання 53
№ 1 атакує двохударного комбінацією ударів знизу: правою - лівого в голову. № 2 захищається підставкою лілонь, контратакує двохударного комбінацією ударів знизу: правою - лівого в голову. № 1 захищається підставкою правої долоні.

*Усі завдання виконуються з фронтальної позиції.

Завдання 54

Завдання 54
№ 1 атакує трьохударною серією ударів знизу: правою - лівого - правою в тулуб. № 2 захищається підставкою ліктів і передпліч.

Завдання 55

№ 1 атакує трьохударною серією ударів знизу: правою - лівого - правою в тулуб. № 2 захищається підставкою ліктів і передпліч, контратакує трьохударною серією ударів знизу: правою - лівого - правою в тулуб. № 1 захищається підставкою ліктів і передпліч.

Завдання 56
№ 1 атакує трьохударною серією ударів знизу: правою - лівого - правою в голову. № 2 захищається підставкою передпліч.

Завдання 57

№ 1 атакує трьохударною серією ударів знизу: правою - лівого - правою в голову. № 2 захищається підставкою передпліч лівої та правої рук, контратакує трьохударною серією ударів знизу: правою - лівого - правою в голову. № 1 захищається підставкою передпліч.

Завдання 58

№ 1 атакує чотирьохударною серією ударів знизу: правою - лівого - правою - лівого в тулуб. № 2 захищається підставкою ліктів і передпліч.

Завдання 59

№ 1 атакує чотирьохударною серією ударів знизу: правою - лівого - правою - лівого в тулуб. № 2 захищається підставкою передпліч.

Завдання 60

№ 1 атакує чотирьохударною серією ударів знизу: правою - лівого - правою - лівого в голову. № 2 захищається підставкою передпліч.

Завдання 61

№ 1 атакує чотирьохударною серією ударів знизу: правою - лівого - правою - лівого в голову. № 2 захищається підставкою передпліч, відповідає чотирьохударною серією ударів знизу: правою - правою - лівого - правою в голову. № 1 захищається підставкою передпліч.

Більше 3 років навчання (15 років)**Одиночні удари та двохударні комбінації різноманітних ударів****Завдання 62**

Завдання 62
№ 1 атакує прямим лівим в голову. № 2 захищається ухилом вправо, контратакує знизу правою в тулуб. № 1 захищається підставкою правої ліктя.

Завдання 63

№ 1 атакує прямим лівим в голову. № 2 захищається ухилом вліво, контратакує знизу лівим в тулуб. № 1 захищається підставкою правої ліктя.

лівого в тулуб. № 1 захищається підставкою ліктів і передпліч.

Завдання № 84

№ 1 атакує боковим лівого в голову. № 2 захищається "нірком", контратакує: боковим правого в голову, знизу лівого-правою в тулуб, боковим лівого в голову. № 1 захищається підставкою ліктів і передпліч.

Завдання № 85

№ 1 атакує боковим лівого в голову. № 2 захищається підставкою передплічної правої руки, контратакує: боковим лівого - правого - лівого в голову. № 1 захищається підставкою передпліч і лівого ліктя.

Завдання № 86

№ 1 атакує боковим правого в голову. № 2 захищається підставкою передплічної лівої руки, контратакує: боковим лівого - правого в голову і знизу правого в тулуб. № 1 захищається підставкою передпліч і лівого ліктя.

№ 1 атакує боковим правого в голову. № 2 захищається підставкою передплічної лівої руки, контратакує: боковими правого - лівого - правого в голову і знизу лівого в тулуб. № 1 захищається підставкою передпліч і правого ліктя.

Другий рік навчання (17 років)

Повторні удари однією рукою

Завдання 87

№ 1 атакує повторними прямыми лівого в голову. № 2 захищається підставкою правої долоні, відповідає прямим лівого в голову. № 1 захищається підставкою правої долоні.

Завдання 88

№ 1 атакує повторними прямыми лівого в тулуб. № 2 захищається підставкою лівого ліктя, контратакує прямим лівого в голову. № 1 захищається підставкою правої долоні.

Завдання 89

№ 1 атакує повторними прямыми правого в голову. № 2 захищається підставкою лівого плеча, відповідає прямим правого в голову. № 1 захищається підставкою лівого плеча.

Завдання 90

№ 1 атакує прямим лівого в голову. № 2 захищається ухилом вправо, контратакує повторними ударами знизу правою в тулуб. № 1 захищається підставкою лівого ліктя.

Завдання 91

№ 1 атакує прямим правою в голову. № 2 захищається підставкою правою в голову. № 1 захищається підставкою лівого ліктя.

Завдання 92

№ 1 фронтальній стійці на середній (ближній) дистанції з наступальної позиції № 1 атакує повторними ударами лівого знизу в голову. № 2 захищається підставкою передпліччя на руку, що є, контратакує боковим лівого в голову. № 1 захищається підставкою передпліччя правою руки або "нірком".

Завдання 93

З фронтальної стійки на середній (ближній) дистанції з наступальної позиції № 1 атакує повторними ударами лівого знизу в голову. № 2 захищається підставкою передпліччя на руку, що є, контратакує боковим лівого в голову. № 1 захищається підставкою передпліччя правої руки або "нірком".

Завдання 94

З фронтальної стійки на середній (ближній) дистанції з наступальної позиції № 1 атакує повторними боковими правою в голову. № 2 захищається підставкою передпліччя лівої руки, контратакує боковим правою в голову. № 1 захищається підставкою передпліччя лівої руки або "нірком".

Більше 2 років навчання (17 років і старші)

Завдання 95

З фронтальної стійки на середній (ближній) дистанції з наступальної позиції № 1 атакує повторними боковими лівого в голову. № 2 захищається підставкою передпліччя правої руки, контратакує боковим лівого в голову. № 1 захищається підставкою передпліччя правої руки або "нірком".

Завдання 96

З фронтальної стійки на середній (ближній) дистанції з наступальної позиції № 1 атакує повторними ударами знизу правою в тулуб і голову. № 2 захищається підставкою ліктів і передпліччя правої руки, контратакує боковим правою в голову. № 1 захищається підставкою передпліччя правої руки або "нірком".

Завдання 97

З фронтальної стійки на середній (ближній) дистанції з наступальної позиції № 1 атакує повторними ударами знизу лівого в голову і тулуб. № 2 захищається підставкою ліктів і передпліччя правої руки, контратакує боковим лівого в голову. № 1 захищається підставкою передпліччя правої руки або "нірком".

Завдання 98

З фронтальної стійки на середній (ближній) дистанції з наступальної позиції № 1 атакує повторними боковими ударами лівого в тулуб і голову. № 2 захищається підставкою ліктів і передпліччя правої руки, контратакує боковим лівого в голову. № 1 захищається підставкою передпліччя правої руки.

Завдання 99

З фронтальної стійки на середній (ближній) дистанції з наступальної позиції № 1 атакує повторними боковими ударами в тулуб і голову. № 2 захищається підставкою лістів та передпліччя правої руки, контратакує боковим правою в голову. № 1 захищається підставкою передпліччя правої руки або "нірком".

Групи видів спортивної майстерності

Особливості методики навчання біжнього бою

У боксі біжний бой - найбільш активна форма ведення двобою, що складається з комплексу техніко-тактичних прийомів, які застосовуються на біжний дистанції. Для того, щоб вивчати біжний бой, боксер повинен попередньо оволодіти достатньо широким обсягом засобів техніки й тактики.

Навчання біжнього бою боксерів-юнаків слід починати не раніше, ніж через 1-1,5 роки після початку тренувань. До цього часу вони повинні досягти потрібного мінімального рівня техніко-тактичної та фізичної підготовленості.

Прийоми біжнього бою являють собою систему, в яку входять ударі згинутими в ліктях руками, захисти від них і способи "захистування" біжнього бою та виходу з нього. Економні та раціональні рухи в умовах біжнього бою дозволяють за мінімальний час вирішувати поставлені тактичні завдання та можуть претендувати на високу оцінку суддів.

Існують різні підходи стосовно методики навчання біжнього бою. Так, прихильники системи "натаскування" переходят до вивчення біжнього бою після засвоєння навичок нанесення прямих одиночних ударів, двохударних комбінацій, одиночних бокових ударів, ударів знизу та оволодіння захиствами за допомогою рук і тулууба.

Деякі тренери практикують навчання біжнього бою - як основної форми ведення двобою для юнаків і для досвідчених боксерів. За такого підходу після оволодіння одиночними прямими та двохударними комбінаціями прямих ударів переходять до вивчення ударів знизу в голову та тулууб, включаючи в програму навчання захисти ухилами та "ніроком" безпосередньо на дистанції середнього та біжнього бою, а також короткі бокові ударі в голову і тулууб, що виконуються за ракунок обертання тулуuba навколо вертикальної осі. Аргументом на користь цього піходу є те, що, практикуючи на дистанції дальнього бою, боксери звикають реагувати на дії суперника використовуючи переважно зоровий аналізатор, тоді як робота на біжній дистанції вимагає реагування насамперед за руховими й тактичними відчуттями, а тому сприяє формуванню таких спеціалізованих якостей, як "відчути удару", "відчути партнера". Високий рівень розвитку цих якостей дозволяє боксеру проводити змагальні бої у найбільш активній та видовищній формі.

Спортивні, які перші 2-3 роки тренувань працювали лише на дальній дистанції, в подальшому тяжко засвоюють навички біжнього бою і почуються в його умовах дискомфортно. Існує тренер не приділить достатньої уваги запобіганню та вправленню такої ситуації, що може привести до того, що боксер у змагальних двобоях буде боятися та уникати роботи на біжній дистанції.

Найбільш детально і груповно техніка біжнього бою та методика її вивчення розглядається у роботі заслуженого Майстра спорту, видатного радянського боксера Є.І.Огуренкова (1969). Ця робота є базовим підручником з біжнього бою, містить широкий та різноманітний матеріал щодо роботи на

біжній дистанції, який базується на особистому спортивному досвіді автора, багаторічних спостереженнях та експериментальних дослідженнях.

Програма навчання біжньому бою (Є.І.Огуренков, 1969)

Елементи техніки:

1. Наступальна позиція.

2. Активно-захисна позиція.

3. Захисні позиції.

4. Удари правою та лівою знизу в тулууб - 8 варіантів (волночас вивачаються захисти).

5. Захист від ударів правою та лівою знизу в тулууб:

зупинка удару накладанням лівої долоні на двоголовий м'яз руки, що б'є; підставка лівого (правого) ліктя;

зупинка удару накладанням передпліччя лівої руки на передпліччя руки, що б'є;

6. Удари правою та лівою знизу в голову - 8 варіантів (волночас вивачаються захисти).

7. Захисти від ударів правою та лівою знизу в голову:

відхили тулууб назад;

підставка правої долоні;

зупинка удару накладанням лівої долоні на двоголовий м'яз руки, що б'є;

зупинка удару накладанням лівої долоні на двоголовий м'яз руки, що б'є;

8. Бокові удары правою та лівою в голову - 8 варіантів (волночас вивачаються захисти).

9. Захист від бокових ударів правою та лівою в голову:

"нірок";

комбінований захист;

присід;

зупинка;

відхили назад.

10. Короткий прямий удар правою в голову - 6 варіантів (волночас вивачаються захисти).

11. Захисти від короткого прямого удару правою та лівою в голову:

комбінований захист;

присід;

відхили назад.

12. Комбінації з двох ударів - в тулууб, в голову та тулууб, в тулууб і голову (захисти):

лівого-правого знизу в тулууб;

правого-лівого знизу в тулууб;

лівого-правого бокові в голову;

правого-лівого бокові в голову;

лівого знизу (боковий) в тулуб, короткий прямий (боковий) правою в голову; короткий прямий (боковий) правою в голову, лівкою знизу (боковий) в тулуб або голову; правий знизу (боковий) в тулуб, боковий лівого (короткий прямий) в голову; боковий лівого (короткий прямий) в голову, правою знизу (боковий)

короткий прямий (боковий) правою в голову, лівкою знизу в голову; правою знизу в голову, боковий лівого (короткий прямий) правою в голову; боковий (короткий прямий) лівого в голову, правою знизу в голову.

13. Обіймання руками внутрішнього положення (4 способи).

14. Активний захист від ударів знизу в тулуб (2 способи).

15. Активний захист від бокових ударів правою та лівою в голову (5 способів).

16. Активний захист від коротких прямих ударів правою та лівою в голову (3 способи).

17. Вихід з близького бою.

4. ГРУПИ ПОЧАТКОВОЇ ПІДГОТОВКИ

4.1. Відбір

Методика відбору на етапі початкової спортивної підготовки визначається основним завданням першого його ступеня – допомогти дитині вірою обрати вид спорту, в якому в подальшому вона зможе уосвоювати свою техніко-тактичну майстерність.

Одні із значущих чинників для заняття спортом є вірий вибір віку дитини для початку таких занять. За даними науково-методичної літератури та існуючими правилами, у боксі цей вік становить 10 років.

У процесі початкового відбору доцільно широко використовувати прості педагогічні тести, які дозволяють оцінити рівень рухових здібностей дітей. Перевагу слід надавати тестам, які характеризують рухові здібності, обумовлені природними задатками. Особливу увагу приділяти тестам, що визначають швидкісні якості, координаційні здібності та ін. Наприклад, рівень координаційних здібностей можна визначити за якістю виконання складних вправ в процесі їх вивчення. Оцінка ставиться в залежності від амплітуди руху, збереження його структурного та ритмичного механізмів, а також уміння швидко змінювати темп руху за командою.

При первинному відборі важче значення мають показники психічної надійності: бажання юного спортсмена займатись спортом, отримувати високі оцінки за виконання завдань; рішучість і наполегливість в гравих ситуаціях, сміливість щодо виконання незнайомих вправ тощо.

Основним принципом початкового відбору в боксі є орієнтація на рівень розвитку таких фізичних якостей, як швидкість і "вибухова" сила. Погрібно також звернути увагу на статуру, поліважливість антропометричними даними батьків, розміром столи та ін. Крім фізичних якостей, звернути увагу на координацію рухів, відчути ритму, орієнтацію в просторі тіло. Зазначені показники виявляються під час спортивних і рухливих ігор.

При відборі до груп початкової підготовки обов'язково треба визначити позиції (ліво-чи правобічної), тому що робота з боксером, який працює у правобічній стійці, вимагає певного підбору технічних і підвищих вправ при засвоєнні основних ударів. Крім того, технічний арсенал боксера-лівці є більш обмеженим, меншими є набір варіантів ведення двобою і вибір партнерів. У групах початкової підготовки 1-го року навчання слід уникати спеціальної роботи з боксером-лівцем, а повернувшись до неї на більш пізніх етапах спортивного уосконалення. На цей час в учні вже сформуються відповідні рухові та координаційні вміння, що знадобляться йому в кар'єрі боксера-лівця.

4.2. Підготовка

Основні завдання початкової підготовки:

1. Змінення здоров'я, гармонійний розвиток тіла та функціональних систем організму учнів-спортсменів.
 2. Базова технічна підготовка – створення мілтого фундаменту, "школи" боксу шляхом засвоєння основних вихідних поз (позицій) перед виконанням технічної дії та після її завершення. Вірне (з біомеханічної точки зору) виконання основних видів одиночних ударів і двохударних комбінацій.
 3. Початкова теоретична підготовка – ознайомлення з історією розвитку боксу в Україні, осмислення основних понять біомеханіки рухів при виконанні ударних дій боксерів.
 4. Формування стійкої мотивації до заняття боксом.
 5. Оволодіння початковими засадами тактики боксу шляхом виконання завдань у вільних боях і спарингах.
 6. Навчання правил змагань з боксом.
- Навчальним планом для груп початкової підготовки 1-го року навчання передбачено 312 год., з них 140 год. відводиться на загальну фізичну підготовку, 64 - на спеціальну фізичну, 91 - на техніко-тактичну, 10 - складання контрольних нормативів і 7 год. - на теоретичну підготовку (див. табл. 3).
- Відповідно на 2-й рік навчання передбачено 416 год., з них: 187 год. - загально-фізична підготовка; 83 год. - спеціально-фізична підготовка; 126 год. - техніко-тактична підготовка; 8 год. - теоретична підготовка; 12 год. - складання контролльних нормативів.
- План-графік проходження навчального матеріалу в групах початкової підготовки 1-го та 2-го років навчання представлений в табл. 6, 7.

Таблиця 6

37

Продовження табл. 6

Продовження табл. 6

Таблица 7

План-графік проходження навчального матеріалу для груп початкової підготовки 2-го року навчання, хв.

Продовження табл. 6

Таблица 7

План-графік проходження навчального матеріалу для груп початкової підготовки 2-го року навчання, хв.

Продовження табл. 6

Таблица 7

План-графік проходження навчального матеріалу для груп початкової підготовки 2-го року навчання, хв.

3-й рік навчання - 936 год., з них: 346 год. - загальнофізична підготовка; 168 - спеціально-фізична; 327 - техніко-тактична; 18 - теоретична підготовка; 18 - складання контрольних нормативів; 9 - інструкторська та суддівська практика; 50 год. - засоби відновлення.

Більше 3 років навчання - 1040 год., з них: 384 год. - на загальнофізичну підготовку; 190 - на спеціально-фізичну; 364 - на техніко-тактичну; 20 - на теоретичну підготовку; 20 - складання контрольник нормативів; 10 - інструкторська та суддівська практика; 52 год. - засоби відновлення.

План-графіки проходження навчального матеріалу в навчально-тренувальних групах представліні в табл. 8-11.

5.3. Змагальна практика

У процесі навчання учні ДЛОСП набирають відповідний змагальний досвід: беруть участь у змаганнях типу "відкритий ринок", на першість віддільень ДЛОСП, а також згурту з календарем спортивно-масових заходів збірна команда ДЛОСП (міста) вибирає першість серед лігтих колективів України. Крім того, вони можуть брати участь у відкритих міських змаганнях, які проводяться міськими, обласними комітетами з фізичної культури і спорту.

У процесі навчання на цьому етапі підготовки в різni роки змагальний досвід набирається по-різному. Так, у 1-му та 2-му роках навчання учні мають провести не менше 8 поєдинків.

Система змагань у навчально-тренувальних групах передбачає виконання учнями І-ІІ юнацьких спортивних розрядів.

5.4. Контроль

З початком навчання учні-спортсмени проходять медичне обстеження у лікарсько-фізкультурному диспансері або у лікаря спортивної школи. Перед кожним змаганням з боксу обов'язковим є медичне обстеження.

У процесі контролю за виконанням учнями-спортсменами основного програмного матеріалу провідне місце поєднання оцінка рівня їх загальної та спеціальної фізичної, а також техніко-тактичної підготовленості. Тестування учнів навчально-тренувальних груп з бокsu здійснюються два рази на рік (початок-кінець року). Результати тестування розглядаються та аналізуються в динаміці.

Контрольні вправи з технічної підготовки: одиночні ударі, двох-, трох-, чотирехударні комбінації та серії прямих ударів. Спеціальні тестування проводяться біля дзеркала, на приладах, в умовних боях з партнером.

Результати у змаганнях вважаються критерієм оцінки техніко-тактичної підготовленості юних спортсменів.

Таблиця 8

План-графік проходження навчального матеріалу для навчально-тренувальних груп 1-го року навчання, хв.

Показник і вид підготовки	Вересень				Жовтень				Листопад				Грудень					
	Тиждень																	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
Кількість тренувальних днів	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
Кількість тренувальних занять	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
Заняття із ЗФП – усього	195	195	195	195	195	195	195	195	195	195	210	200	200	200	200	190	200	200
Розминка	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60
Спортивні та рухливі ігри	-	15	15	15	10	15	20	15	15	15	20	10	15	30	15	15	15	30
Гімнастика боксера	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	20	15	15	30	15	15	15	30
Вправи з м'ячом та медицинболом	5	10	10	15	15	10	10	10	15	15	15	15	15	15	15	15	10	10
Вправи зі скакалкою	25	10	10	10	10	10	15	10	10	15	10	15	15	-	10	15	10	10
Бій на короткі дистанції	15	10	15	15	10	15	10	10	15	10	10	15	15	-	15	15	15	15
Стриби	15	15	10	15	15	10	10	15	10	10	15	15	10	15	15	10	15	15
Боротьба у стійці	15	15	15	10	15	15	15	15	15	10	10	15	10	15	10	10	15	-
Робота на тренажерах	15	15	15	10	15	15	10	15	15	15	15	15	10	10	15	5	15	-
Заключна частина заняття	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
Заняття з СФП – усього	155	165	205	175	165	185	170	190	120	160	180	170	160	125	160	180	170	150
"Школа боксу"	30	30	40	30	40	40	30	40	30	30	40	40	30	30	30	40	40	30
На боксерських приладах	25	25	45	25	30	45	20	30	25	30	30	20	40	25	40	40	20	30
Вправи на "лапах"	20	30	50	30	30	30	30	30	20	30	40	40	20	10	20	30	40	20
Бій "з тінню"	20	20	30	30	35	30	30	30	15	30	30	30	30	20	30	30	30	30
Умовний бій	20	40	30	50	30	30	-	60	-	40	-	40	-	40	-	40	-	-
Вільний бій	40	20	30	10	-	10	60	-	30	-	40	-	40	-	-	40	-	40
З партнером у рукавичках	80	130	110	115	140	130	120	125	150	100	120	140	125	140	90	140	140	140
Теоретична підготовка	-	20	-	25	20	-	25	-	-	20	-	-	25	-	-	-	-	20
Вступній перевірдні нормативи	90	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	45	-	-	-	-

Продовження табл. 8

Показник і вид підготовки	Травень				Червень				Липень				Серпень				Усього за рік	
	Тиждень																	
	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52		
Вправи з м'ячем та медицинболом	10	15	15	-													475	
Вправи зі скакалкою	10	10	15	10													465	
Біг на короткі дистанції	15	15	10	15													485	
Стрибки	15	10	15	15													505	
Боротьба у стійці	15	15	10	15													515	
Робота на тренажерах	15	15	15	10													520	
Заключна частина заняття	30	30	30	30													1200	
Заняття з СФП – усього	160	170	160	150													6475	
"Школа боксу"	30	40	30	30													1330	
На боксерських приладах	40	20	40	20													1205	
Вправи на "лапах"	20	40	20	30													1130	
Бій "з тінню"	30	30	30	30													940	
Умовний бій	40	-	40	-													760	
Вільний бій	-	40	-	40													4925	
З партнером у рукавичках	90	140	130	100													405	
Теоретична підготовка	25	-	20	-													360	
Вступні й перевідні нормативи	45	-	-	-													360	
Інструкторська та суддівська практика	-	-	-	45													1110	
Відновлювальні засоби	20	30	30	30													6480	
Змагання, індивід. робота	-	-	-	-													6480	

Таблиця 9

План-графік проходження навчального матеріалу для навчально-тренувальних груп 2-го року навчання, хв.

Показник і вид підготовки	Вересень				Жовтень				Листопад				Грудень					
	Тиждень																	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
Кількість тренувальних днів	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
Кількість тренувальних занять	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
Заняття із ЗФП – усього	230	230	230	230	230	230	230	230	230	230	230	230	230	230	230	230	230	230
Розминка	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80
Спортивні та рухливі ігри	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
Гімнастика боксера	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Вправи з м'ячем та медицинболом	15	15	10	15	15	15	10	15	10	15	10	15	10	15	10	15	10	15
Вправи зі скакалкою	10	10	10	10	10	15	10	10	10	10	10	10	10	15	10	10	10	10
Біг на короткі дистанції	15	15	15	10	15	15	15	15	10	15	10	15	15	10	15	10	15	10
Стрибки	10	10	15	15	15	10	10	10	15	10	15	10	15	15	10	15	10	15
Боротьба у стійці	15	15	10	10	10	10	15	10	15	10	15	10	15	10	15	15	10	15
Робота на тренажерах	10	10	15	15	10	10	15	15	15	15	15	15	15	10	15	15	15	10
Заключна частина заняття	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
Заняття з СФП – усього	180	180	180	180	190	200	200	200	200	200	200	200	200	200	200	200	200	200
"Школа боксу"	40	40	40	40	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50
На боксерських приладах	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40
Вправи на "лапах"	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40
Бій "з тінню"	30	30	30	30	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40
Умовний бій	30	-	30	-	30	-	30	30	-	30	-	30	30	-	30	-	30	30
Вільний бій	-	30	-	30	-	30	-	-	30	-	30	-	-	30	-	30	-	-
З партнером у рукавичках	45	175	180	180	165	155	160	160	115	110	155	155	155	115	160	110	160	155
Теоретична підготовка	10	15	10	10	15	15	10	10	10	15	15	15	15	10	10	15	10	15
Вступні й перевідні нормативи	135	-	-	-	-	-	-	-	-	45	-	-	-	-	-	45	-	-

Продовження табл. 9

Показник і вид підготовки	Травень		Червень			Липень			Серпень			Усього за рік				
	Тиждень															
	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52
Вправи з м'ячем та медичною болом	15	15	15	10												510
Вправи зі скакалкою	20	20	20	20												485
Біг на короткі дистанції	15	15	10	15												530
Стрибки	15	10	15	10												520
Боротьба у стійці	10	15	10	15												515
Робота на тренажерах	10	10	15	15												1200
Заключна частина заняття	30	30	30	30												8050
Заняття з СФП – усього	220	220	220	220												2050
“Школа боксу”	60	60	60	60												1650
На боксерських приладах	50	50	50	50												1600
Вправи на “лапах”	40	40	40	40												1550
Бій “з тінню”	40	40	40	40												660
Умовний бій	-	30	30	-												540
Вільний бій	30	-	-	30												5380
З партнером у рукавичках	125	125	75	85												475
Теоретична підготовка	10	10	15	10												450
Вступні й перевідні нормативи	-	-	45	-												360
Інструкторська та суддівська практика	-	-	-	45												1215
Відновлювальні засоби	35	35	35	30												7560
Змагання, індивід. робота	-	-	-	-												7560

Таблиця 10

План-графік проходження навчального матеріалу для навчально-тренувальних груп 3-го року навчання, хв.

Показник і вид підготовки	Вересень		Жовтень			Листопад			Грудень									
	Тиждень																	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
Кількість тренувальних днів	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	
Кількість тренувальних занять	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	
Заняття із ЗФП – усього	290	290	290	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	
Розминка	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	
Спортивні та рухливі ігри	20	30	30	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	10	20	20	20	
Гімнастика боксера	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	30	30	30	30	
Вправи з м'ячем та медичною болом	10	20	10	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	10	10	10	
Вправи зі скакалкою	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	
Біг на короткі дистанції	15	20	20	20	20	10	20	10	20	20	20	20	20	10	20	20	10	
Стрибки	15	10	20	20	20	20	20	10	20	20	20	20	10	20	20	10	20	
Боротьба у стійці	15	10	10	20	20	10	20	20	20	10	20	20	20	10	20	20	20	
Робота на тренажерах	25	10	10	10	10	20	20	20	20	20	10	20	10	20	20	20	20	
Заключна частина заняття	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	
Заняття з СФП – усього	265	265	265	260	260	270	270	270	270	270	270	270	270	270	280	280	280	
“Школа боксу”	60	60	60	60	60	65	65	60	65	65	65	65	65	65	65	65	65	
На боксерських приладах	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	
Вправи на “лапах”	60	60	60	55	55	60	60	65	60	60	60	60	60	60	60	60	60	
Бій “з тінню”	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	50	50	50	
Умовний бій	45	-	45	-	45	-	45	-	45	-	45	45	-	45	-	45	-	
Вільний бій	-	45	-	45	-	45	-	45	-	45	-	-	45	-	-	-	45	
З партнером у рукавичках	60	155	195	195	195	135	185	135	185	185	135	185	135	185	180	130	170	
Теоретична підготовка	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	
Вступні й перевідні нормативи	135	45	-	-	-	45	-	-	-	-	-	-	-	-	45	-	-	

Продовження табл. 10

Продовження табл. 10

Продовження табл. 10

Продовження табл. 10

Продовження табл. 10

Показник і вид підготовки	Травень				Червень				Липень				Серпень				Усього за рік	
	Тиждень																	
	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52		
Вправи з м'ячем та медицинболом	10	20	20	20													650	
Вправи зі скакалкою	20	20	20	20													790	
Біг на короткі дистанції	20	10	20	10													645	
Стрибки	10	10	10	10													645	
Боротьба у стійці	10	10	10	20													635	
Робота на тренажерах	20	20	10	10													645	
Заключна частина заняття	50	50	50	50													2000	
Заняття з СФП – усього	285	285	285	285													11050	
“Школа боксу”	70	70	70	70													2625	
На боксерських приладах	60	60	60	60													2390	
Вправи на “лапах”	60	60	60	60													2385	
Бій “з тінню”	50	50	50	50													1850	
Умовний бій	-	45	-	45													990	
Вільний бій	45	-	45	-													810	
З партнером у рукавичках	165	120	120	165													6200	
Теоретична підготовка	15	15	15	15													600	
Вступні й перевідні нормативи	-	45	-	-													540	
Інструкторська та суддівська практика	-	-	45	-													360	
Відновлювальні засоби	45	45	45	45													1730	
Змагання, індивід. робота	-	-	-	-													9720	

Таблиця 11

Показник і вид підготовки	Вересень				Жовтень				Листопад				Грудень					
	Тиждень																	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
Кількість тренувальних днів	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
Кількість тренувальних занять	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13
Заняття із ЗФП – усього	335	335	335	335	335	335	335	335	335	335	330	330	330	330	330	330	330	330
Розминка	120	120	120	120	120	120	120	120	120	120	120	120	120	120	120	120	120	120
Спортивні та рухливі ігри	20	20	30	30	30	30	-	20	10	30	20	30	20	30	35	10	30	30
Гімнастика боксера	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
Вправи з м'ячем та медицинболом	-	20	20	20	30	20	30	20	10	60	20	20	20	25	10	35	10	20
Вправи зі скакалкою	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
Біг на короткі дистанції	20	20	20	-	20	-	30	10	20	10	-	20	15	10	20	10	25	10
Стрибки	20	30	20	20	30	-	30	-	20	-	30	10	10	10	10	20	10	10
Боротьба у стійці	20	-	20	20	-	30	20	30	20	10	5	20	30	10	20	10	20	25
Робота на тренажерах	30	20	-	20	-	30	-	30	30	-	30	5	10	20	10	20	10	10
Заключна частина заняття	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55
Заняття з СФП – усього	320	320	320	320	320	320	320	320	340	340	340	340	340	340	360	350	360	360
“Школа боксу”	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	100	90	100	100
На боксерських приладах	60	60	60	60	60	60	60	60	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80
Вправи на “лапах”	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60
Бій “з тінню”	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60
Умовний бій	60	-	60	-	60	-	60	-	60	-	60	60	-	60	-	60	-	-
Вільний бій	-	60	-	60	-	60	-	60	-	60	-	60	-	60	-	-	60	-
З партнером у рукавичках	45	135	180	135	185	135	185	135	120	165	165	125	120	170	145	115	145	105
Теоретична підготовка	20	20	20	20	15	20	15	20	15	15	20	15	20	15	20	15	20	15
Вступні й перевідні нормативи	135	45	-	-	-	45	-	-	45	-	-	45	-	-	-	45	-	-

Показник і вид підготовки	Гравець	Часовий	Інженер	Пропорція табл. 11							
				Середній	Середній	Середній	Середній	Середній	Середній	Середній	
Нагальні змінчес та медично-біомеханіческими	37	38	39	40+	41	42	43	44	45	46	47
Відстань 10 м'ячами та відповідно	30	10	15	30	-	-	-	-	-	-	-
Відстань 10 м'ячами та відповідно	20	20	20	20	-	-	-	-	-	-	-
Біг на короткі дистанції	15	20	10	20	-	-	-	-	-	-	-
Старт	10	15	10	10	-	-	-	-	-	-	-
Біготка у стійці	10	20	20	20	-	-	-	-	-	-	-
Робота на тренажерах	10	10	25	10	-	-	-	-	-	-	-
Закінчення частини заняття	55	55	55	55	-	-	-	-	-	-	-
Заняття з СФОІ – ученього	390	190	395	385	-	-	-	-	-	-	-
"Шкільний бокс"	105	105	100	100	-	-	-	-	-	-	-
На боксерських пристроях	80	80	80	80	B	I	A	H	O	K	K
Вирган на "липах"	80	80	80	80	-	-	-	-	-	-	-
Біг з гантелею	80	80	80	80	-	-	-	-	-	-	-
Установлені біг	-	45	-	45	-	-	-	-	-	-	-
Вільний біг	45	-	45	-	-	-	-	-	-	-	-
З партнером у руках	115	120	70	75	-	-	-	-	-	-	-
Гербертова підготовка	20	15	20	15	-	-	-	-	-	-	-
Всупереч нормативам	-	-	-	45	-	-	-	-	-	-	-
Інструкторська та сподільні практики	-	-	45	-	-	-	-	-	-	-	-
Відновлювальні засоби	45	45	45	45	-	-	-	-	-	-	-
Змагання, індивідуальний розрив	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
				10000							10000

6. ГРУПИ СПОРТИВНОГО УДОСКОНАЛЕННЯ

6.1. Відбір

Основним завданням третього етапу відбору є виявлення здібностей спортсмена до досягнення високих результатів, перевесення змагальних і тренувальних навичок. Суттєво на цьому етапі відбору є оцінка технічного виконання основних змагальних якостей.

Ефективність відбору значною мірою пов'язана з оцінкою основних показників, які характеризують рівень спеціальної підготовленості та спортивної майстерності тих, хто займається.

Рівень розвитку фізичних якостей (швидкісно-силових, спеціальної витривалості, координаційної здібності, гнучкості), можливості системи енергозабезпечення, удосконалення спортивної техніки, економічність роботи, здатність до перенесення вимог та ефективного відновлення - позитивні постійно знаходяться у полі зору тренера-зилчадча, який працює з юніями спортсменами.

Оцінка перелічених здібностей поряд з спортивним результатом повинні займати більше місця у процесі відбору та орієнтації спортсмена на третій етап підготовки. При цьому в сфері уяві та зоревій тренера мають бути позначені ще абсолютні показники тренованості та спортивних досягнень, але їх темпів їх зростання від одного ступеня підготовки до іншого.

У процесі відбору потрібно орієнтуватися на розвиток тих якостей, які є найбільш значущими для боксу. Так, за даними В.М. Платонова (1997) найбільший вплив на розвиток техніко-тактичної майстерності боксерів мають такі фізичні якості, як витривалість, м'язова сила, гнучкість та координаційна здібність.

Перспективність юних спортсменів багато в чому пов'язана з удосконаленням спеціалізованих відчуттів – імпульсів, партнерів, удару тощо.

На третьому етапі багаторічного відбору збільшується загомість особистісно-психічних показників: психічної надійності, мотивації, величини до лідерства та ін. Особисті психічні якості спортсмена є критерієм оцінки не тільки його перспективності, але й надійності в даному виді спорту.

Умови для застосування до груп спортивного удосконалення: відсутність медичних протипоказань під час подальших занять спортом (за даними диспансеризації); мотивація, спрямована вікова динаміка спортивних результатів.

6.2. Підготовка .

Основні завдання третього етапу поглибленої спортивної підготовки:

1. Удосконалення спеціальної фізичної підготовленості, особливо витривалості, сили, гнучкості;

2. Досвідчення високого рівня функціональної підготовленості – планомірне опанування зростаючих тренувальних і змагальних навичок.

Показник і вид підготовки	Пропорція										Середній	У середньому рівні			
	Гравець	Часник	Лінгет												
Напади та вилем та медіашибками	37	38	39	40+	41	42	43	44	45	46	47	48	50	51	52
Відриви та скаканісів	30	10	15	30	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	800
Біг та короткі дистанції	20	20	20	20	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	575
Стрибки	10	15	10	10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	550
Боротьба у стійці	10	20	20	20	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	680
Робота на тренажерах	10	10	25	10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	665
Закінчена частинна заняття	55	55	55	55	55	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2700
Заняття з СФП – учального "Школяр боксу"	390	390	395	385	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	14400
На боксерських пристроях	105	105	100	100	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3730
Відриви та "лініях"	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	2680
Біг з ганчами	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	2670
Умовний біг	-	45	-	45	-	45	-	45	-	45	-	45	-	45	1390
Вільний біг	45	-	45	-	45	-	45	-	45	-	45	-	45	-	1050
З партнером у руках	115	120	70	75	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4300
Герметична підготовка	20	15	20	15	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	695
Всучі та перевідні нормовані	-	-	-	45	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	630
Інструкторська та сподівальна практика	-	-	45	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	405
Відповідальні засоби	45	45	45	45	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1800
Змагання, індивідуальний розрив	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	10800

Приложениe табл. 11

6. ГРУПИ СПОРТИВНОГО УДОСКОНАЛЕННЯ

6.1. Відбор

Основним завданням третього етапу відбору є виявлення здібностей спортсмена до досягнення високих результатів, перенесення змагальних тренувальних завдань. Суттєво на даному етапі відбору є оцінка технічних виконання основної змагальної програми.

Ефективність відбору значкою мірою пов'язана з оцінкою основних показників, які характеризують рівень спеціальної підготовленості та спортивної майстерності тих, хто займається.

Рівень розвитку фізичних якостей (швидкісно-силових, спеціальної витривалості, координаційної здібності, гнучкості), можливості системи спрого забезпечення, удосконалення спортивної техніки, економічність роботи, здатність до перенесення вимог та ефективного відновлення - позначені постійно заходяться у полі зору тренера-викладача, який працює з юніорами спортсменами.

Оцінка перелічених здібностей поряд з спортивним результатом повинні займати більше місяців у процесі відбору та орієнтації спортсмена на третійм этап підготовки. При цьому в ефесі увага тренера мають бути позначена не тільки абсолютних показників тренованості та спортивних досягнень, але й темпів їх зростання від одного ступеня підготовки до іншого.

У процесі відбору потрібно орієнтуватись на розвиток тих якостей, які є найбільш значущими для боксу. Так, за даними В.М. Платонова (1997) найбільший вплив на розвиток техніко-тактичної майстерності боксерів мають такі фізичні якості, як витривалість, м'язова сила, швидкість та координаційні здібності.

Перспективність юних спортсменів багато в чому пов'язана з удосконаленням спеціалізованих відчуттів – інсітіції, партнерів, удару тощо.

На третьому етапі багаторічного відбору збільшується загомість особистісно-психічних показників: психічної надійності, мотивації, величини до лідерства та ін. Особисті психічні якості спортсмена є критерієм оцінки не тільки його перспективності, але й надійності в даному виді спорту.

Умови для заражування до груп спортивного удосконалення: відсутність медичних протипоказань під час подальших занять спортом (за даними дислінсієрізациі); мотивація, сприятлива вікова динаміка спортивних результатів.

6.2. Підготовка .

Основні завдання третього етапу поглибленої спортивної підготовки:

1. Удосконалення спеціальної фізичної підготовленості, особливо швидкості, сили, витривалості;
2. Досвідчення високого рівня функціональної підготовленості – піланомірне опанування зростаючих тренувальних змагальних завдань.

3. Удосконалення технічної майстерності в середньому і близькому боюх.

4. Подальше удосконалення тактичної підготовленості боксерів, які ведуть бій в правобічній стійці, та боксерів у ближньому та середньому боюх.

5. Максимальне використання засобів, залізних викликати бурхливий перебіг адаптаційних процесів. Сумарна величина обсягу та інтенсивності тренувальної роботи досягає максимуму. Плануються заняття з великими навантаженнями. Кількість занять у тижневому мікродилкіл може досягти 10-12. Збільшується змагальні практика та обсяг спеціальної психічної, тактичної та інтегральної підготовки.

6. Поглиблення знань з окремих питань техніки й психології боксу.

Навчальним планом (див. табл. 3) для груп спортивного удосконалення 1-го року навчання передбачено 1248 год. З них: 338 год - відводиться на загальнофізичну підготовку, 250 - на спеціально-фізичну, 500 - на техніко-тактичну, 24 - на теоретичну; 24 год. - складання контролючих нормативів; 12 год. - інструкторська та суддівська практика; 100 год. - засоби відновлення.

На 2-й рік навчання передбачено 1352 год; з них: 365 год - загально-фізична підготовка, 280 - спеціально-фізична, 540 - техніко-тактична, 27 год - теоретична підготовка; 13 год. - інструкторська та суддівська практика; 27 - складання контрольних нормативів; 100 год. - засоби відновлення.

Більше 3 років навчання - 1456 год; з них: 392 год. - загальнофізична, 290 - спеціально-фізична, 578 - техніко-тактична, 34 год. - теоретична підготовка; 28 год. - складання контрольник нормативів; 14 год. - інструкторська та суддівська практика; 120 год. - засоби відновлення. План-графік проходження навчального матеріалу в групах спортивного удосконалення представлений в табл. 12-14.

6.3. Змагальні практики

Спортивний результат - як продукт змагальної діяльності включає в себе такі чинники, як індивідуальні особливості особистості спортсмена, ефективність системи підготовки, матеріально-технічні умови підготовки та змагань. Саме результати змагальної діяльності є тим лакмусовим індикатором, що, як в фокусі, відображає всю систему підготовки та попереднього відбору боксерів.

Змагальна практика боксерів у групах спортивного удосконалення спрямована на відшліфування спеціально-фізичних якостей техніки ведення біо на трьох дистанціях, відращування спеціалізованих відчуттів.

У 1-й та 2-й роках навчання в групах спортивного удосконалення учні повинні провести на менш 16 двобоїв у змаганнях міських, обласних, національних і міжнародних рівнів. На 3-му році навчання їх кількість становить не менше 18.

Система змагань на цьому етапі підготовки передбачає виконання спортивними нормативів кандидата в майстри спорту та майстра спорту України.

Таблиця 12

План-графік проходження навчального матеріалу для груп спортивного удосконалення 1-го року навчання, хв.

Показник і вид підготовки	Вересень				Жовтень				Листопад				Грудень					
	Тиждень																	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
Кількість тренувальних днів	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
Кількість тренувальних занять	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13
Заняття із ЗФП – усього	300	280	290	280	290	290	290	290	290	290	290	290	290	290	290	290	290	290
Розминка	110	110	110	110	110	110	110	110	110	110	110	110	110	110	110	110	110	110
Спортивні та рухливі ігри	20	20	20	20	15	15	20	10	20	15	10	20	15	10	30	30	30	-
Гімнастика боксера	30	10	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
Вправи з м'ячем та медицинболом	10	10	20	10	20	10	20	20	15	20	10	20	20	5	20	20	10	20
Вправи зі скакалкою	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
Біг на короткі дистанції	20	20	10	20	20	20	5	15	5	20	20	30	-	30	10	10	20	10
Стрибки	20	20	5	10	10	5	20	15	20	10	20	10	10	20	5	10	15	20
Боротьба у стійці	5	5	10	10	10	20	10	5	15	10	5	-	20	20	-	10	-	20
Робота на тренажерах	10	10	20	5	10	15	10	20	10	10	20	5	20	-	20	5	10	15
Заключна частина заняття	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55
Заняття із СФП – усього	490	490	490	490	490	490	490	490	490	490	490	490	490	490	490	490	490	490
"Школа боксу"	130	130	130	130	130	130	130	130	130	130	130	130	130	130	130	130	130	130
На боксерських приладах	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Вправи на "лапах"	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Бій "з тінню"	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Умовний бій	-	60	-	60	-	60	60	-	60	-	60	60	-	60	-	60	60	-
Вільний бій	60	-	60	-	60	-	-	60	-	60	-	-	60	-	60	-	-	60
З партнером у рукавичках	210	120	150	140	210	120	210	165	140	105	210	210	165	140	120	200	210	165
Теоретична підготовка	20	20	25	25	20	20	20	25	25	20	20	20	25	20	20	20	20	20
Вступній перевірдні нормативи	-	90	-	-	-	90	-	-	-	90	-	-	-	-	90	-	-	-

Продовження табл. 12

Продовження табл. 12

Продовження табл. 12

Продовження табл. 12

Продовження табл. 12

Показник і вид підготовки	Травень				Червень				Липень				Серпень				Усього за рік
	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	
Вправи з м'ячем та медицинболом	25	15	10	15													670
Вправи зі скакалкою	20	20	20	20													800
Біг на короткі дистанції	20	15	15	10													645
Стрибки	20	15	15	15													590
Боротьба у стійці	-	15	20	15													445
Робота на тренажерах	-	15	15	15													465
Заключна частина заняття	55	55	55	55													2200
Заняття з СФП – усього	490	485	490	490													19585
“Школа боксу”	130	130	130	130													5190
На боксерських приладах	100	100	100	100													4000
Вправи на “лапах”	100	95	100	100													3995
Бій “з тінню”	100	100	100	100													4000
Умовний бій	-	60	-	60													1320
Вільний бій	60	-	60	-													
З партнером у рукавичках	105	210	160	145													1080
Теоретична підготовка	20	20	20	20													6440
Вступні й перевідні нормативи	90	-	-	-													835
Інструкторська та суддівська практика	-	-	45	-													810
Відновлювальні засоби	70	70	70	135													405
Змагання, індивід. робота	-	-	-	-													3445
																	12960

Таблиця 13

Показник і вид підготовки	План-графік проходження навчального матеріалу для груп спортивного удосконалення 2-го року навчання, хв.																	
	Вересень				Жовтень				Листопад				Грудень					
	Тиждень																	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
Кількість тренувальних днів	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	
Кількість тренувальних занять	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	
Заняття із ЗФП – усього	315	315	315	315	315	315	315	315	315	315	315	315	315	315	315	315	315	
Розминка	120	120	120	120	120	120	120	120	120	120	120	120	120	120	120	120	120	
Спортивні та рухливі ігри	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	
Гімнастика боксера	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	
Вправи з м'ячем та медицинболом	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	
Вправи зі скакалкою	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	
Біг на короткі дистанції	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	
Стрибки	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	
Боротьба у стійці	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	
Робота на тренажерах	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	
Заключна частина заняття	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	
Заняття з СФП – усього	490	490	490	480	490	490	490	505	490	490	490	490	505	490	490	510	510	
“Школа боксу”	120	120	120	120	120	120	120	205	120	120	120	120	205	120	120	120	560	
На боксерських приладах	110	110	110	100	110	110	100	110	110	110	110	110	100	100	100	100	200	
Вправи на “лапах”	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	
Бій “з тінню”	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	
Умовний бій	-	60	-	60	60	-	60	-	60	-	60	-	60	-	60	-	60	
Вільний бій	60	-	60	-	60	-	60	-	60	-	60	-	60	-	60	-	60	
З партнером у рукавичках	185	275	260	155	275	185	275	200	205	170	275	275	200	205	180	245	255	
Теоретична підготовка	20	20	25	25	20	20	20	25	25	20	20	20	25	25	20	20	140	
Вступні й перевідні нормативи	90	-	-	-	-	90	-	-	90	-	-	-	-	90	-	-	-	

Продовження табл. 14

Показник і вид підготовки	Травень			Червень			Липень			Серпень			Усього за рік				
	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	
Вправи з м'ячом та медицинболом	15	15	15	15													570
Вправи зі скакалкою	20	20	20	20													800
Біг на короткі дистанції	15	15	15	15													570
Стрибки	10	15	15	15													500
Боротьба у стійці	10	15	15	15													550
Робота на тренажерах	20	20	5	5													545
Заключна частина заняття	65	65	65	65													2600
Заняття з СФП – усього	520	520	530	535													20440
"Школа боксу"	120	130	120	120													4810
На боксерських приладах	120	110	130	125				B	I	D	P	O	Ч	I	N	K	4855
Вправи на "лапах"	120	120	120	130													4365
Бій "з тінню"	100	100	100	100													4000
Умовний бій	60	-	60	-													1260
Вільний бій	-	60	-	60													1140
З партнером у рукавичках	185	260	260	205													9575
Теоретична підготовка	30	30	30	30													1165
Вступні й перевідні нормативи	90	-	-	-													900
Інструкторська та суддівська практика	-	-	-	-													630
Відновлювальні засоби	100	105	100	105													4160
Змагання, індивід. робота	-	-	-	-													15120
																	15120

15120

6.4. Контроль

З початком навчального року учні ДЮСШ проходять медичне обстеження в лікарсько-фізкультурному диспансері.

У спеціально-підготовчому та змагальному періодах підготовки спорсмени проходять регулярне медичне обстеження перед кожним змаганням.

Контроль за станом загальнофізичної та спеціально-фізичної підготовленості проводиться на початку і в кінці навчального року.

7. ГРУПИ ВИДОВІ СПОРТИВНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

7.1. Відбор

На даному етапі відбору потрібно виявити, чи здатен спортсмен досягти результатів міжнародного класу. При цьому не стоять питання оцінки перспективності спортсмена за морфологічними та функціональними зачатками, його здібностей до ефективного спортивного удосконалення і т.д. На першій план виходить завдання виявити резерви можливості організму для підтримання і навіть підвищення раніше досягнутого рівня адаптації. Не менш важливим є й всебічне медичне обстеження, результати якого мають показати, чи здатен спортсмен до подальшої напруженої тренувальної та змагальної діяльності.

Велике значення має аналіз соціального статусу спортсмена, його матеріального стану, рівень освіти, перспективи успішної діяльності після закінчення спортивної кар'єри, сімейний стан тощо.

Розглядаючи спортивно-педагогічний бік відбору, звернути увагу на термін спортивної кар'єри, обсяг перенесених за роки тренувань навантажень (змагальних, тренувальних). Відповідно, чим коротша була спортивна кар'єра на попередніх етапах, тим більшим буде термін спортивного життя на заключному етапі.

Умови відбору до груп видової спортивної майстерності:

1. Відсутність захворювань і травм, які перепідкожують доситьенно вищих результатів.
2. Виконання нормативних вимог майстра спорту України.

7.2. Підготовка

Завдання підготовки в групах видової спортивної майстерності:

1. Індивідуальний підхід до підготовки на етапі видової спортивної майстерності.

2. Підтримка рівня функціональних можливостей основних систем організму, досягнутого при виконанні попередньої тренувальної роботи або навіть менших її обсягів. Водночас більше уваги приділяти удосконаленню технічної майстерності, підвищенню психічної підготовленості.

3. Удосконалення спеціальної фізичної підготовленості.

4. Оволодіння засадами педагогічних знань, умінь і навичок у суддівстві змагань з боксу.

5. Достягнення максимально можливих спортивних результатів, підтримання високого рівня змагальної готовності на відповільніх етапах макроциклу підготовки.

Потрібно враховувати, що спортсмени, які знаходяться на цьому етапі багаторічної підготовки, добре адаптовані до різних засобів тренувального впливу. Як правило, система тренувального процесу, що використовувалась раніше, не призводить до покращення спортивних результатів. Тому на етапі вищої спортивної майстерності треба працювати до зміни засобів і методів тренування, застосовувати комплекс вправ, які не використовувались раніше, а також нові тренажерні пристрій, неспеціфічні засоби, що стимулюють розвиток працездатності та підвищують ефективність виконання рухових дій. Загалом це може сприяти істотним коливанням тренувальних настановок. Наприклад, на тлі загального зменшення обсягів роботи у макроциклах ефективнім може виявиться планування ударних мікро- і мезоциклів на коротких відрізках часу з виконанням значних тренувальних обсягів.

Навчальний планом (див. табл. 3) для груп вищої спортивної майстерності передбачено 1694 год., з них: 449 год. виділено на загальнофізичну підготовку, 338 - на спектально-фізичну, 660 - на техніко-тактичну, 38 - на теоретичну підготовку; 32 год. - складання контролю нормативів; 17 - інструкторська та суддівська практика; 130 год. - засоби відновлення.

План-графік проходження навчального матеріалу наданий в табл. 15.

7.3. Змагальна практика

Змагання у системі підготовки спортсменів є засобом не тільки контролю за рівнем підготовки, але й виявлення недоліків і вибору шляхів підвищення тренованості та спортивної майстерності.

Безпосередня підготовка до змагань та участь у них є потужним засобом мобілізації функціонального потенціалу організму, подальшої стимуляції його адаптивних реакцій, викорання психічної стійкості то складних умов змагальної дільності, відправлення ефективних техніко-тактичних рішень. Тому є зрозумілим бажання фахівців використовувати змагання в якості одинєї з важливих форм підготовки. Особливо яскраво це виявляється в процесі підготовки спортсменів високого класу на етапі максимальної реалізації індивідуальних можливостей (В.М. Платонов, 1997).

На етапі вищої спортивної майстерності боксери за рік виконують 20 і більше боїв. Система змагань на даному етапі підготовки передбачає виконання спортивних норматів майстра спорту України.

Таблиця 15

План-графік проходження навчального матеріалу для груп вищої спортивної майстерності, хв.

Показник і вид підготовки	Вересень					Жовтень					Листопад					Грудень				
	Тиждень																			
Кількість тренувальних днів	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18		
Кількість тренувальних занять	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	
Заняття із ЗФП – усього	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	
Розминка	370	370	370	370	370	370	370	370	380	380	380	380	380	380	380	380	380	380	380	
Спортивні та рухливі ігри	370	370	370	370	370	370	370	370	380	380	380	380	380	380	380	380	380	380	380	
Гімнастика боксера	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	
Вправи з м'ячем та медицинболом	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	
Вправи зі скакалкою	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	
Біг на короткі дистанції	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	
Стрибки	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	
Боротьба у стійці	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	
Робота на тренажерах	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	
Заключна частина заняття	90	90	90	90	90	90	90	90	90	90	90	90	90	90	90	90	90	90	90	
Заняття з СФП – усього	530	550	550	550	550	530	550	530	540	530	550	550	550	530	540	550	550	550	530	
“Школа боксу”	120	140	140	140	140	120	140	120	130	120	140	140	120	130	140	140	140	140	120	
На боксерських приладах	150	150	150	150	150	150	150	150	150	150	150	150	150	150	150	150	150	150	150	
Вправи на “лапах”	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	
Бій “з тінню”	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	
Умовний бій	60	-	60	-	60	-	60	-	60	-	60	-	60	-	60	-	60	-	60	
Вільний бій	-	60	-	60	-	60	-	60	-	60	-	60	-	60	-	60	-	60	-	
З партнером у рукавичках	210	275	390	260	370	315	390	315	355	305	380	375	310	350	380	285	380	305		
Теоретична підготовка	30	35	30	35	30	35	30	35	30	35	30	35	30	35	30	35	30	35	30	
Вступні й перевідні нормативи	180	90	-	-	-	90	-	-	-	90	-	-	-	-	-	90	-	-	-	

Продовження табл. 15

Показник і вид підготовки	Травень			Червень			Липень			Серпень			Усього за рік					
	Тиждень																	
	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52		
Вправи з м'ячем та медицинболом	10	10	10	-													380	
Вправи зі скакалкою	15	15	15	15													595	
Біг на короткі дистанції	10	10	-	10													370	
Стрибки	10	-	10	10													380	
Боротьба у стійці	10	10	10	10													390	
Робота на тренажерах	-	10	10	10													390	
Заключна частина заняття	90	90	90	90													3600	
Заняття з СФП – усього	540	550	550	540													21605	
“Школа боксу”	130	140	140	130				B	I	D	P	O	C	H	I	N	O	K
На боксерських приладах	150	150	150	150													5250	
Вправи на “лапах”	100	100	100	100													6000	
Бій “з тінню”	100	100	100	100													4000	
Умовний бій	60	-	60	-													1200	
Вільний бій	-	60	-	60													1200	
З партнером у рукавичках	280	385	290	350													13335	
Теоретична підготовка	35	30	30	35													1320	
Вступні й перевідні нормативи	90	-	-	-													990	
Інструкторська та суддівська практика	-	-	95	-													815	
Відновлювальні засоби	120	100	100	140													4440	
Змагання, індивід. робота	-	-	-	-													17228	

81

7.4. Контроль

Медичний контроль за станом здоров'я здійснюється на базі лікарсько-спеціальної фізичної та техніко-тактичної підготовленості за комплексом спеціальних вправ. Тестування спеціальної фізичної підготовленості проводиться на початку і в кінці навчального року. Техніка підготовленості контролюється за допомогою методик спеціального тестування під час роботи на боксерських приладах і з партнером. В обсяг контролю технічної підготовленості входять: ведення бою в комбінованій формі двок-трьохударними серіями різотипних ударів; робота на дистанції ближнього бою серіями різотипних ударів.

Критеріями засвоєння навчального матеріалу (техніко-тактична, спеціальна фізична підготовка) є участі, результат і аналіз змагальної діяльності.

8. ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНІ ВКАЗВІКИ

8.1. Рухові здібності боксерів

В теорії та методіці спорту точиться дискусія стосовно різних підходів до розуміння та вивчення якісних форм рухових можливостей людини. Поряд з традиційними визначеннями фізичних якостей (сила, швидкість, вирivalість тощо) у науково-методичній літературі широко застосовується поняття “рухові здібності (РЗ) спортсмена”, під яким розуміються психомоторні властивості, що обумовлюють цільову призначеність, якісні ознаки та робочу ефективність м'язової діяльності людини (Ю.В.Бердоцанський, 1988). У цілому поняття рухові здібності відображає органічну единицю фізіологічного та інтелектуального компонентів рухової поведінки людини й більшого мірою відповідає судочним уявленням про її моторні можливості (В.С.Фарфель, 1977).

Багаторічне тренування – наазвичайно складний процес, в який залиучається організм у цілому та окремі його системи. Усі рухова діяльність людини здійснюється м'язовою масою, що регулюється центральними та периферичними механізмами нервової системи, яка функціонально та енергетично забезпечується одними та самими фізіоногічними системами.

Організму людини притаманні унікальні властивості: функціональна універсалість і пристосувальна активність. Завдяки їм у результаті спілеспіромованого та регулярного фізичного тренування організм вибрково підвищує свої робочі можливості й розвиває ту форму специфічного пристосування, яка визначається особливостями конкретної рухової діяльності та значного мірою обумовленої її успішністю. Такий вибірковий характер функціональної спеціалізації визначається головним чином режимом виконуваної роботи, тобто обсягом та інтенсивністю тренувальних вимірювань. У зв'язку з цим тут доречно говорити про морфофункциональну спеціалізацію

(МФС) організму, яка визначається умовами тренувальної та змагальної діяльності (Ю.В. Верхоланський, 1988). Вона формується для певного виду м'язової діяльності й визначає ступінь розвитку спеціалізованих відчуттів (дистанцій, удару та ін.), працездатності тіла. Для неї характерними є певні анатомо-фізіологічні зміни, які виявляються, по-перше, в розвитку функціональних можливостей у торіному напрямку, по-друге, у взаємоузгодженості діяльності всіх функціонально активних систем, що обумовлює високий рівень життєзабезпечення, і, по-третє, в гетерохронності пристосувальних перебудов організму.

Потрібна спрямованість МФС організму досягається шляхом спеціального тренування, де певні умови спортивної структури, призначеної для формування спеціалізованої функціональної структури, забезпечують, до застосуванням діяльності саме у цих умовах.

Процес спеціалізації тренування у боксі, поряд із застосуванням спеціальних вправ, торкається також і загальнорозвиваючих. Широке застосування засобів загальної підготовки виправдовується тим, що відсутність умов для боксерів рукоюх здібностей. Тренування боксера не може складатися лише з вправ у парах, роботи на приладах, спарингів, вільних бойв тощо. До навчально-тренувального процесу природно залишатися різноманітні бігові вправи, робота з обтяженнями, спортивні та рукиви ігри, які мають спеціалізований характер. Спеціалізація загальнорозвиваючих вправ здійснюється через наближення їх до змагальників, причому не стільки за формою рухів, скільки за характером первово-м'язових зусиль, режимом роботи та іншими параметрами.

Такий підхід передбачає наявність відносно самостійних розділів спортивного тренування, безпосередньо пов'язаних з специфікою виду спорту, та розрізів, які такого зв'язку не мають, але створюють передумови для ефективного спеціального тренування. У процесі спортивної підготовки ставиться різноманітні часткові, цільові та перспективні завдання, вирішення яких забезпечує досягнення кінцевої мети – підвищення спортомена до рівня його спортивної форми.

Вирішуються ці завдання за допомогою різноманітних засобів і методів тренування, актуальних для даного етапу підготовки. Як приклад, можна розглянути досвід роботи юніорської збірної команди колишнього СРСР. У підручнику удосконалення функціональної підготовленості та її комплексної оцінки була покладена класифікація вправ за зонами інтенсивності згідно їхньої робочої потужності: зони максимальної, субмаксимальної та помірної потужності (В.С. Фарфель, 1977). До зони максимальної потужності належить фізичне навантаження тривалістю до 20 с (наприклад, біг 60, 100, 200 м; субмаксимальної – до 5 хв. (біг 400, 800, 1500 м); великої – до 30 хв. (біг 3000, 5000 м); помірної – до 60 хв. і більше (стартовий біг).

Для оцінки сили м'язів рук застосовувався результат штовхання ядра масою 4 кг, м'язів ніг – два види стрибків (з місця): на максимальну віддаль

(показник сили відштовхування) і 5-разовий у довжину (показник силової витривалості м'язів ніг).

При оцінці сили трицепсів рук використовувалося швидкісно-силове згинання-розгинання в упорі лежачи протягом 20 с. Ця ж вправа тривалістю 1 хв. застосовувалась для оцінки силової витривалості.

Додатність використання цих тестів пояснюється тим, що саме сила м'язів під і сила трицепсів рук значною мірою обумовлюють ефективність ударів у двої. Отже запропоновані тести дозволяють однінити ступінь розвитку найбільш значущих для боксерів рукоюх здібностей.

Спеціальні вправи у боксі, спираючись на ступінь їх спорідненості із вправами на приладах, вправами з партнером для удосконалення техніко-тактичної майстерності, змагальні вправи. Спеціальні вправи, особливо вправи з партнером, суттєво впливають на змагальну діяльність і можуть виступати в якості засобу спеціалізації тренувального процесу.

Співвідношення загальної та спеціальної підготовки, їх зміст визначається особливостями побудови конкретного тренувального етапу, цільовими завданнями річного і багаторічного тренування. На ранніх етапах спортивного удосконалення питома вага засобів загальної підготовки значно перевищує питому вагу засобів спеціальної підготовки. Проте із зростанням спортивної майстерності це співвідношення змінюється в бік збільшення засобів спеціальної підготовки, а загальна підготовка набуває допоміжного характеру. Співвідношення засобів загальної та спеціальної підготовки залежить від багатьох чинників: віку, кваліфікації, ваги тіла спортсмена, рівня його тренованості, етапу підготовки, річного або піврічного циклів тренування та ін. Від того, наскільки вірно тренер "вгадав" це співвідношення, передбачив силу тренувальних впливів запланованих засобів підготовки, залежить результат виступу у конкретних змаганнях. Часто досвідчені тренери на початку передмагального етапу підготовки зменшують обсяг спеціальних засобів, відаючи перевагу вправам загального характеру, зберігаючи при цьому потрібний (змагальний) режим роботи.

Цікавої межі між загальним та спеціальним підготовковим немає. Велика кількість вправ мають проміжний характер і виконуються в таких умовах, коли складно визначити, до якого виду підготовки їх слід віднести. Досить часто одна й та ж сама вправа може бути ефективно застосована на різних етапах і періодах тренування. При цьому важливо враховувати обсяг та інтенсивність навантаження, яке застосується.

У структурі спеціальної фізичної підготовленості боксерів різних вагових категорій мають місце певні відмінності. Так, для спортсменів найлегшої вагової категорії (46-52 кг) значущими є "вибухова" сила одиночного удару (прямого лівого), швидкість серійних ударів, швидкісно-силова витривалість (сумарна сила ударів за перші 30 с однохвильної максималної роботи); для представників легкої вагової категорії (52-60 кг) – "вибухова" сила серійних ударів, силова витривалість (сумарна сила ударів протягом трьох раундів

спеціальної роботи на динамометричному тренажері), силові характеристики одиночних ударів; для боксерів середньої вагової категорії (60-70 кг) – “вибухова” сила серійних ударів, сила одиночних ударів, моторна працездатність у швидкісно-силовому режимі (тест – 1 хв. максимальної спеціальної роботи), а для важкошваговиків (70 кг і вище) – силова витривалість у спеціальній роботі великої потужності, сила одиночних ударів.

Усі показники можна поділити на дві групи: перша – показники, які характеризують силу одиночних ударів, друга – показники спеціальної прадездатності боксерів, а саме її силову та швидкісні прояви в ударах.

Таким чином, значущими руховими здібностями боксерів слід вважати такі, що визначають прояви сили в одиночних і серійних ударних діях, розвиток спеціалізованих відчуттів (диференціювання ударів) і спеціальну функціональну підготовленість.

Заступнem пром'ю провідних рухових здібностей та режимом діяльності організму бокс відноситься до видів спорту з комплексним проявом рухових здібностей: більшість дій в ньому має яскраво виражену швидкісно-силову спрямованість на фоні спеціальної витривалості.

8.2. Витривалість

Спеціальна витривалість визначається (поряд з іншими чинниками) енергетичними можливостями організму спортсмена.

Відомо, що кожній фізичній вправі властивий певний вид енергії, за рахунок якої реалізується робота. Тому в тренувальній практиці отримав широке розповсюдження термін “енергетична спеціальність” виду спорту або виду фізичної діяльності. Ця спеціальність визначає тренувальне навантаження, яке сприяє удосконаленню енергетичних чинників, що зображені впливають на процес розвитку функціональної підготовленості спортсменів.

Тренування насамперед призводить до спеціфічних первинних змін у скелетних м'язах, до яких пізніше додаються вторинні адаптаційні зміни в крові та інших системах. Спроможність організму підтримувати високий рівень працездатності є результатом розвитку здатності м'язових клітин до екстракції більш високого відсотка кисню з скелетних м'язів. Високий рівень витривалості у спорті може бути досягнутий лише у випадку, коли здатність до використання кисню добре розвинута, збалансовано та жодна з них не лімітує ефективності функціонування всієї системи.

Розрізняють три типи взаємодій, за яких попередня робота впливає на зсуви, викликані навантаженням наступного заняття: 1) позитивна (посилок зсуви); 2) негативна (зменшує зсуви); 3) нейтральна (не впливає на них).

Між двома основними біохімічними обмінами – аеробним та анаеробним, з одного боку, існує додатковий зв'язок (чим вища аеробні можливості організму, тим більшу роботу він може виконати в анаеробних умовах), з іншого – між цими двома реакціями відбувається боротьба за пріоритет у регулюванні метаболізму організму. Коли організм у достатній мір забезпечується киснем,

перевагу у цій боротьбі має аеробний процес. Лише виникніце анаеробний обмін.

Позитивна взаємодія навантажень виявляється тоді, коли тренувальні заняття будуть за наступною схемою:

1) спочатку проводиться анаеробно-алактатне (швидкісно-силове) тренування, потім – аеробно-гліколітиче (тренування швидкістю) витривалості;

2) спочатку виконується алактатно-анаеробне, потім – аеробне спочатку (вправи на загальну витривалість);

3) спочатку в невеликому обсязі виконуються вправи анаеробно-гліколітичної спрямованості, потім – аеробної”.

При удосконаленні алактатно-анаеробного навантаження повинне мати такий характер: тривається інтервали роботи 10-15с; інтенсивність максимальна (“вибухова” робота); кількість повторень 5-6; інтервали відпочинку м'як повтореннями 2 хв.; під час відпочинку м'як повтореннями – спокійна ходьба або бій “з тінню”.

Тренування гліколітичного анаеробного компоненту енергопродукції полягає також у застосуванні інтервалової роботи з поступовим зменшенням тривалості періодів відпочинку: інтенсивність навантаження – максимальної; тривалість інтервалів – інтервали м'як повтореннями – близько до повтореннями – 2 хв. Між першим і другим, 1 хв. між другим і третім; під час відпочинку м'як повтореннями – біль “з тінню”. Вправи виконуються серіями через 3 хв. (3-6 серій). Засоби удосконалення алактатно-анаеробного боксерських приладах, а також на “лапах”.

Скорочення інтервалів відпочинку є головним тренувальним засобом, який сприяє розвитку гліколітичних можливостей боксера. Для ефективного розвитку і реалізації аеробних можливостей у певному виді м'язової діяльності тренування повинне відповісти її за режимом роботи та складом залізних м'язів. При удосконаленні аеробного компоненту витривалості навантаження підвищується таким чином, щоб його інтенсивність не перевищувала 70-80 % максимальної. Пульс – не більший за 100 уд./хв.; тривалість роботи 15 хв.; кількість повторень 8-10; інтервали відпочинку 2 хв.; під час відпочинку частота пульсу – у межах 150-180 уд./хв.

Усі боксерські вправи можна поділити на три групи – в залежності від характеру енергозабезпечення та ступеня активізації механізмів перетворення енергії:

- перша група – вправи переважно аеробної спрямованості (супроводжують посиленням аеробного процесу з незначним ступенем активізації). До них належать засоби ЗФП, удосконалення техніки боксу;
- друга – вправи аеробно-анаеробної спрямованості, які у свою чергу можна поділити на дві підгрупи – субокротичної та надкритичної зон роботи. Вправи субокротичної зони викликають біляграничні посилення аеробних процесів і

помітне посилення гікоюзу. Вони можуть розглядатись як ефективний засіб уdosконалення можливостей аеробного механізму енергозабезпечення. Вправи надкритичної зони ефективно впливають на аеробні процеси, особливо на анаеробний пікот.

Третя група - вправи алактатний механізм переворення енергії. До них уdosконалюють переважно аеробний механізм переворення енергії. До них відносяться тренувальні вправи, які виконуються з максимального та більш максимального інтенсивності і викликають втому за 10-15 с роботи.

До спеціальних боксерських вправ переважно аеробної спрямованості належать:

робота в парах у перемінному темпі для уdosконалення техніко-тактичної майстерності (УТГМ) триває 10-12 раундів;

робота на важких боксерських приладах (мішках, настінних подушках) у середньому темпі триває 10-12 раундів;

робота на легких боксерських приладах (насипних, наливних і пневматичних групах, гулкоболах) у середньому темпі триває 3-6 раундів; робота з УТГМ на "латаках".

До вправ субкритичної зони відносяться: контрольні та відбірні спарринги; темповий умовно вільний двобій (різновид спеціальної роботи в парах, де руанди роботи за заданим чергуються з раундами вільної роботи) - браундів; робота на "лапах" з настанкового на техніко-тактичні дії у максимальному темпі - 3-4 раундів.

До тренувальних вправ, які викликають анаеробні зсуви, близькі за глибиною до змагальників, належать робота на боксерській стінці та боксерському мішку, що фіксується одним з партнерів у вертикальному положенні. При цьому потрібно дотримуватись таких вимог: темп виконання максимальний;

тривалість роботи 1 хв.;

інтервал відпочинку 1 хв. або 30 с;

кількість повторень у серії 3;

кількість серій 3-5;

інтервал відпочинку між серіями 10-15 хв.

8.3. Швидкісні здібності боксера

Під поняттям **швидкісні здібності** розуміють комплекс функціональних властивостей, які забезпечують виконання рухів за мінімальний час.

Розрізнюють елементарні та комплексні форми пряму швидкісних здібностей. Елементарні форми виявляються у лагентному часі простих складних реакцій, швидкості виконання окремого руху при незначному зовнішньому опорі, частоті рухів. До комплексних прямів належать здатність до досягнення високого рівня дистанційної швидкості, вміння набирати швидкість зі старту та виконувати з високою швидкістю рухи, продиктовані перебігом змагальної боротьби (В.М.Лагонов, 1987).

Потрібно враховувати, що елементарні та комплексні форми швидкісних здібностей є специфічними і, як правило, не залежать одна від одної. В умовах боксерського поєдинку спостерігається переважно комплексні прояви швидкісних здібностей (швидкість пересувань, одиночних і серійних ударів, прийняття захистів). Між зачлененими формами швидкісних здібностей не існує перенесення тренуваності. Тренування, спрямоване на уdosконалення швидкості у руках однієї форми, буде мало впливати на розвиток виконання рухів інших форм. Таке становище обумовлене необхідністю лиференшированого підходу до розвитку швидкісних здібностей, застосування широкого кола засобів і методів, спрямованих на вибркове уdosконалення як елементарних їх форм, так і комплексних.

Прикладом простих необтяжених рухів, які потребують максимального прояву швидкості, є одиночний удар. Він виконується з активного участю м'язових груп п'яти та тулуби, координація роботи яких відносно не складна і суттєво не впливає на швидкість основного руху. У більш складних рухових актах, пов'язаних зі зміною положення тіла в просторі або напрямку його руху, а також з переключенням з однієї дії на іншу, відповідно ускладнюється й координатна структура м'язової активності. Прикладом можуть бути тій рознос прямозові рухи тулубом (ухили, "нірки"), переходи від захисту до атаки. Скорочення часу реалізації складних рухових дій пов'язане з покращенням рухливості нервових процесів (удосконаленням перебігу процесів збудження і гальмування в різних відділах нервової системи), з формуванням і закріпленням радиальній м'язової координати (рухової навички).

Часто у спортивній практиці виникає потреба пряму швидкісних здібностей у руках з пологанням значного опору. Між силовою та швидкістю рухів з різним зовнішнім опором є певна залежність. Максимальна потужність (яку іноді називають "вибухового") є результатом оптимального поєднання сили та швидкості. Досить збільшення швидкості будь-якого руху можна двома шляхами - збільшенням максимальної швидкості та збільшенням максимальної сили. Суттєво підвищити максимальну швидкість наявничайно важко, тоді як підвищення силових можливостей є більш перспективним.

Діяльність боксерів у змагальному поєдинку визначається багаторазовими прямими максимальних зусиль "вибухового" характеру для виконання короткочасної інтенсивної роботи (сутичка на дистанції середнього чиближнього бою) при чергуванні з негривальними інтервалими малотенсивної роботи на дальній дистанції, зі збереженням при цьому просторової точності рухів та їх робочої ефективності. Значне смоцітнє збудження до і під час двобію при значних навантаженнях викликає порушення фізіологічних, біохімічних і психологічних функцій, що негативно впливає на швидкість і техніку (координацію) рухів.

Потрібно диференціювати методику розвитку локальних швидкісних здібностей (час реагування та подінкового руху, частота рухів) і методику уdosконалення комплексних швидкісних здібностей (В.М.Лагонов,

М.М.Булатова, 1995). З урахуванням цього у боксі для розвитку швидкісних здібностей застосовують аналітичний метод удосконалення окремих форм швидкості (локальних здібностей) і цілісті, спрямованій на комплексне покращення швидкісних здібностей боксерів при виконанні складних технічних дій в умовах безпосереднього контакту із супротивником.

Ю.В.Верхощанський (1988) виділяє два методичних підходи для розвитку швидкості рухів - обтяження руку та комплексне удосконалення швидкісних здібностей.

Для розвитку швидкості ацикліческих спортивних рухів застосовують вправи з обтяженням, ізометричні (статичні) вправи, вправи з ударним режимом роботи м'язів і стрибкові. Усі вони спрямовані на удосконалення здатності до пряжування "вибухових" зусиль у руках, що за структурою відповідають змагальні вправи, та орієнтовані на розвиток тих чи інших здібностей.

Ефективним є застосування обтягень для удосконалення різних форм швидкісних рухів, зокрема одиночних і серійних ударів, здатності "вибухом" розпочати серію ударів тощо. Визначаючи величину обтягень, треба враховувати специфіку змагальної діяльності, координаційну складність виконуваного руху, фізичну та функціональну підготовленість спортсмена. Для розвитку швидкості та частоти необтяженого руху вага обтяження не повинна перевищувати 20 % максимальної сили або 15-20 % максимального обтяження.

Варіанти методики вправ з обтяженнями (Ю.В.Верхощанський, 1988): для удосконалення швидкості та частоти необтяжених рухів - вага обтяжень до 15-20 % максимальної, руки максимально швидкі. Якщо удосконалається переважно швидкість - темп рухів помірний, з розслабленням м'язів між руhamи, якто частота - темп високий. У серії 2-3 піходи по 8-10 рухів з відпочинком 2-4 хв. у першому випадку і 4-6 хв. у другому. У тренувальному занятті 2-3 серії з відпочинком відповідно 4-6 і 8-10 хв.;

для удосконалення швидкості рухової реакції руки мають відповідати змагальній вправі за формою та м'язовою координацією. Вага обтяження - 30-40% максимальної. Увагу акцентувати не на величині, а на різкому початку виконання зусилля за специфічним для змагальної діяльності сигналом (зоровим, тактильним тощо). Тренувальний вплив методу спрямований на підвищення оперативності організації рухової дії та швидкість мобілізацію (з відповідного координатного) м'язів, що до цього залишається. У серії 4-6 повторень з тривалими паузами. У тренувальному занятті 2-3 серії з відпочинком 4-6 хв. Вправу можна виконувати також у режими "вибухового" ізометричного напруження м'язів з того ж самого руховою настановово.

Для розвинення швидкості рухів у боксерів допомігло використовувати метод додаткової мобілізації рухового, зорового, слухового і тактильного аналізаторів. При цьому для мобілізації рухового аналізатора застосовують відносно невеликі обтяження вагою 2-10 кг (гантелі, каміння, медичні болоні) за такого схемою:

імітація ударів без обтяження (3-5 разів);
імітація ударів з обтяженнями (3-5 разів);

імітація ударів без обтяжень (3-5 разів).

Пропонується гантей вагою 1,5-2 кг застосовувати для обтяження при імітації бокових ударів, до 4 кг - прямих ударів, а також використовувати набивні м'ячі вагою 9-10 кг. Порядок виконання вправ з обтяженнями (гантелями) такий:

імітації ударів (5-6 разів кожного рука) - прямі, бокові, знизу;

імітації захистів (5-6 разів у кожний бік) - ухили, "нири", відхили назад.

Схема виконання вправи: без обтяження; з обтяженнями; без обтяження.

Вправи з медіцинболами виконують за такою ж самою послідовністю.

Застосування захистів обтягень для розвитку швидкості одиночних ударів позитивно впливає також на швидкість серійних ударів боксерів.

Для розвитку швидкісних можливостей м'язів ніг можуть бути застосовані обтяження з початковою вагою 20-40 кг. Кількість повторять 5-10 разів. Для розвитку швидкості рухів тулуба початкова вага обтяження 10-16 кг. При використанні методу додаткової мобілізації рухового аналізатора потрібно систематично, через 5-7 заняті, збільшувати вагу обтяження.

Ефективним засобом комплексного удосконалення швидкісних здібностей є змагальні вправи. В умовах змагань за наявності попередньої підготовки та мотивації можна досягти таких показників швидкості під час виконання окремих компонентів змагальної діяльності, які важко показати в процесі тренування з більш короткотривалими вправами, з ізольованим відокремленням вправ суто швидкого характеру.

Робота над розвитком швидкісних якостей у спортсменів умовно може бути поділена на два взаємопов'язаних етапи: диференційованого удосконалення окремих складників швидкісних здібностей (часу реагування, одиночного руку, частоти рухів); інтегрального удосконалення - об'єднання локальних здібностей у цілісний руховий акт.

При використанні комплексного методу у практиці боксу штовхання набивного м'яча вагою 5-10 кг стимулює підвищення швидкості наступних ударів. Удосконаленню швидкості та частоти рухів боксера сприяє використання силових вправ, які за руховою структурою відповідають боксерським ударам і захистам, з наступним виконанням їх з максимальною швидкістю без обтяжень.

У боксі має широке застосування варіант комплексного методу термінової інформації. Тренажерний пристрій - хронодинамометр, розроблений М.П. Савчиним (1991, 1993), дозволяє фіксувати та подавати інформацію про кількість та якісні показники ударних дій (одиночних і серійних ударів) боксерів. Виконуючи удали по боксерському мішку (груші), спортсмен отримує термінову інформацію про силу одиночного удару або будь-якого удару в серії, а також про сумарний показник (тоннаж) виконаної роботи (в у.о.). Водночас фіксується тривалість (частота) удали у комбінації та серії. Практичне застосування методу термінової інформації в навчально-тренувальному процесі привело до покращення результатів боксерів - членів збройної команди України: у двохударній комбінації прямих ударів (сила ударів і час між ними) мало індивідуальний характер і коливалось у межах 3-7 %. Помічено, що

"покращений" показник не був стабільним і втрачав свої властивості при повторному вимірюванні на 3-й день.

8.4. Сила

Силова підготовка і розвиток швидкісно-силових якостей у боксерів високої кваліфікації мають свої особливості, що вимагає відповідних специфічних засобів і методів тренування.

Практичне вирішення проблеми тідівлення ефективності методики спеціальної силової підготовки буде залежати за такою принциповою схемою:

Режим передбачає урахування характеру роботи м'язів в умовах спортивної діяльності. У спортивній практиці механічна робота м'язів проявляється у чотирьох основних формах: долятона, поступуча, утримуча і комбінована. При цьому розрізнюють такі основні режими напруження м'язів: ізометричний, ізотонічний, аускотонічний. Для прояву силових і швидкісно-силових якостей боксерів характерним є переважно динамічний режим.

Існують різні форми м'язового напруження під час виконання різних за своєю сутності ударів: ударі дальній, середньої та близької дистанцій; ударі атакуючої видовідної та зустрічної форм виконання; ударі з різними тактичними настановами (попушкові, нокауточні, ситуаційні та ін.).

Виділяють балістичні та небалістичні типи ударів рухів у боксерів з різними тактичними амплуа. Так, боксерам "нокаутерам" найбільш властивий небалістичний характер ударів, тоді як "гроункам" і "темпованкам" – балістичний.

Для нанесення нокауточного удару потрібний високий рівень розвитку "вибухової" сили, а для ефективного виконання серії ударів – високий рівень розвитку швидкої сили. Для подолання фізичного опору супротивника на дистанції ближнього бою (силова боротьба, захисти накладаннями, пістуваннями, відведеннями та ін.) потрібний високий рівень розвитку абсолютної сили.

Засоби спортивного тренування – різноманітні фізичні вправи, які прямо чи опосередковано впивають на уdosконалення майстерності спортсменів. Вони здійснюють цілеспрямований вплив на розвиток різних сторін підготовленості (фізичної, технічної, тактичної) та служать для вирішення завдань конкретного етапу підготовки. Фізичні вправи – як засоби спортивного тренування можуть бути умовно поділені на такі групи: загальнорозвиваючі, допоміжні, спеціально-підготовчі.

Розвиток сили боксера має проводитися у двох напрямках:

3. широким використанням загальнорозвиваючих силових вправ на гімнастичних приладах і без них, вправ з обтяженнями, з опором партнера тощо;
- за допомогою спеціально-підготовчих засобів, підбіраних таким чином, щоб зберігалися характер і режим перво-м'язових зусиль та структура схожості зі спеціальними вправами боксера.

Плануючи зміст і спрямованість силової підготовки, тренер повинен

враховувати особливості тренувального ефекту її засобів, а саме:

1. Тренувальний ефект будь-якого засобу знижується з підвищенням рівня спеціальної фізичної підготовленості спортсмена, тим більше досинутого за допомогою цього засобу.

2. Застосовувані засоби повинні забезпечити оптимальний за силу тренувальний ефект щодо поточного функціонального стану організму спортсмена.

3. Слід попередньої роботи змінюють тренувальний ефект будь-якого засобу.

4. Тренувальний ефект комплексу засобів визначається не лише і не стільки сумою подразників, скільки іх сполученням, послідовністю та інтервалими, що їх розділяють.

5. Склад засобів спеціальної силової підготовки в ціному повинен містити комплекс спеціфічних подразників, які забезпечують формування потрібної для даного виду спорту структури силової підготовленості з урахуванням рівня спортивної майстерності конкретного боксера.

Фізичне навантаження буде успішним тільки за умов, коли засоби, що входять до його складу, мають достатній тренувальний вплив, тобто златні викликати в організмі певні пристосувальні реакції. Особливо це стосується спортивенів випадків розрядів, оскільки ті засоби їх методи, які вони використовували раніше, вже не дають очікуваного ефекту. Тому пошук високоефективних засобів для навчально-тренувального процесу є одним з головних завдань тренера-викладача.

Методи. Серед великої кількості методів потрібно вибрати такі, що відповідають основному змагальному руху за біохімічними, біомеханічними та фізіологічними характеристиками.

8.4.1. Розвиток максимальної сили

У сучасному спорті найвищі досягнення використовують два самостійних шляхи підвищення рівня максимальної сили:

- за рахунок уdosконалення нейрорегуляторних механізмів (удосконалення внутрішньої м'язової та м'язової координації);
- за рахунок збільшення поперечника м'язів.

Перший шлях допускає підвищення енергії, потужності та рухливості апаратного механізму енергозабезпечення м'язового скорочення. Реалізація цього підходу забезпечує підвищення максимальної сили без збільшення м'язової маси (В.М. Платонов, М.М. Булатова, 1995).

Другий шлях розвинення максимальної сили передбачає таку організацію тренувального процесу, за якої відбувається інтенсивне розширення білків підкожних м'язів. Продукти розщеплення білків стимулюють білковий синтез у відновлювальному періоді з наступного суперкомпенсацією білків і відповідним збільшенням їх маси (В.М. Платонов, 1992).

Обидва **шляхи** **розвинення** **максимальної** **силы** **використовують**, **враховуючи** **спеціфіку** **виду** **спорту**, **індивідуальні** **особливості** **спортсменів** **тощо**. Для розвитку максимальної сили може бути використаний також комплексний підхід.

При розвитку максимальної сили без збільшення м'язової маси величина обтяження коливається в межах від 50-60 до 90-100 % максимальної, під час експертичної роботи – від 70-80 до 120-130 %.

Найбільш прийнятними для збільшення м'язової маси є вправи з вагою, яку можна підняти 5-10 разів. При цьому потрібно тренувальну роботу виконувати досить довго (1,5-2 год.), злісноючи 3-4 підходи до однієї ваги чи вправи. Бажано, щоб вправи у кожному підході були нетривалими (від 30 с до 2 хв.), інтервали відпочинку між підходами були недовідновлення.

Вирішуючи завдання покращення внутрішньом'язової координації, застосовують обтяження в межах 75-100 % максимального. Можна також використовувати комбінований метод із зачутченим різної ваги – 80-95 % і 50-70% максимальної. У першому випадку кількість повторень в одному підході 1-3, в одному занятті 5-7. У другому вправи виконуються максимально швидко з прискоренням у кінці руху, кількість повторень в одному підході 5-7, в одному занятті 2-5. Допільності застосування комбінованого методу пояснюються тим, що в боксі потреба не просто сила, а потужність рухів, яка не завжди буває максимального при граничних обтяженнях.

М'язова координація є суттевим чинником, який визначає прояв швидкісно-силових якостей у конкретному багатосуглобовому русі. При цьому особливо важливими є постійність включення певних м'язових груп і взаємозв'язок м'язів-антагоністів.

При улесконаленні м'язової координації величина обтяження повинна бути близькою до змагальний. У боксі допільно застосовувати невеликі обтяження. Наприклад, бій "з тінню" можна виконувати з обтяженням від 200-400 г до 3 кг на руках, а човникове пересування – з обтяженнями вагою 1,5-4 кг на ногах. Основне методичне зауваження при виконанні зачутчених вправ – це допримання кординативної подобності з основним змагальним рухом за структурою й швидкістю. Можна рекомендувати таку методику: 1 хв. – бій "з тінню" без обтяжень; 2 хв. – з обтяженнями; 1 хв. – без обтяжень.

Як засіб загальносилової підготовки можна виконувати виштовхування грипу штанги (чи металевої палки) вагою 5-10 кг від грудей з положення фронтальної стійки за типом ударного руху. Виконувати вправу потрібно серіями по 10-15 разів протягом 15-18 с у швидкому темпі. В одній вправі виконується до 5 серій. Для розвитку сили м'язів ніг можна використовувати мішки з піском, штанги з початковою вагою 20-40 кг, кількість повторень 5-0. Для розвитку сили м'язів тулуба початкова вага обтяжені 10-16 кг, через 5-7 занять вагу обтяження потрібно збільшити. Вправу розпочинають "відбухом" рукою.

Для улесконалення максимальної сили у спеціальних вправах використовують різні за вагою, режимом роботи та координаційного спрямованістю рухи з обтяженнями. Оптимальна величина обтяження визначається координаційного складностю і швидкістю руху, який улесконаллють. Для окремих ациклических вправ, які вимагають провізу потужних "вибухових" засиль, оптимальна вага обтяження складає 60-70 % максимальної. Для локального обтяження швидкісних рухів оптимального буде вага, яка суттєво не порушує структуру рухів.

Особливе значення має використання обтяження для улесконалення координаційних здібностей при виконанні швидкісних вправ. Таким вправам притаманна координаційна нервово-м'язова структура, яка формується в умовах швидкісного режиму їх виконання. Проте це можливо не на всіх етапах річного циклу підготовки. Зі зниженням швидкості руху зростає кількість можливих м'язових координацій, які можуть забезпечити відтворення його просторово-часових структур, але не вирішили питання формування швидкості навички у таких умовах. Використання обтяження оптимальної ваги може певного мірою компенсувати нестачу швидкості й здатності до формування раціональної первово-м'язової координації.

Обтяження можна використовувати при виконанні як загальнорозвиваючих, так і дономіжних вправ, які потрібно підбирати, керуючись принципом "динамічної відповідності". Ефективним є використання обтяжень для улесконалення різних форм швидкості та силы одиночних і серійних ударів, здатності "вибухом" розочиняти серію ударів.

8.4.2. Розвиток швидкої сили м'язів

Основним засобом розвитку швидкої сили є вправи з обтяженнями невеликої ваги – приблизно 20 % максимальної. У цьому випадку збільшується швидкість руху як з вантажем, так і без нього, загальне збільшення її може досягти 40 % вихідного рівня. Руки треба виконувати з граничним зусиллям, намагаючись якнайшвидше "розійтися" приклад. З метою спрямованого впливу для виключення м'язів у дільниці стан допільно поєднувати вправи з меншим і більшим обтяженням (до 45 % максимального) з акцентом на прискорення на початку руху, а також застосовувати вправи ударного характеру і вправи, які характеризуються швидким розвитком ізометричного напруження в межах 75-85% максимального. Оптимальне ступінчасті обсягів вправ з невеликою і великим вагою 1:5 при зміні важких і легких обтяжень (варіативний метод).

При розвитку швидкої сили в руках, ациклического характеру ударного типу вагу обтяження потрібно підбирати, враховуючи її вплив на виконання вправи. Для улесконалення сили у спеціальних вправах застосовують вправи "шкоди боксу" з відносно невеликими зовнішніми обтяженнями: для рук – 200-500 г, для ніг – не більше 15 кг. Головна умова при виконанні таких вправ – відповідність їх координаційної структури змагальним рухам.

Таким чином, у розвитку швидкої сили важливого значення набувають оптимальна вага обтяження, темп рухів і тривалість роботи.

8.4.3. Розвинення "вибухової" сили та реактивної здатності м'язів

"Вибухова" сила в умовах спортивної діяльності може проявлятися як у динамічному, так і в ізометричному режимах. Виявляється у здатності м'язів розвивати значне напруження за мінімальний час і характеризується співвідношенням максимуму зусиль до часу його досягнення.

"Вибухове" зусилля визначається такими властивостями нервово-м'язового апарату, як максимальна сила м'язів, здатність до швидкого проводження зусилля на початку робочого напруження (стартова сила) та до зовнішнього зусилля у процесі розгону ваги, яку переміщують нарощування робочого зусилля (прискорювальна сила). Розвиток здатності до проводження "вибухової" зусилля пов'язаний з удосконаленням усіх перелічених властивостей нервово-м'язового апарату, але їх роль залежить від зовнішніх умов роботи та величини опору. Максимальна та прискорювальна сила більше піддаються розвиненню, ніж стартова. Остання значною мірою обумовлена генетичними властивостями.

Залежно від природжених особливостей нервово-м'язового апарату, характеру та переважної спрямованості тренувань у боксерів формуються різні механізми виконання ударних дій, які вимагають неоднакових проявів "вибухових" здібностей. Удари в боксі можуть виконуватися за механізмом як балістичного, так і небалістичного руху і, відповідно, прискорювальної сили.

Особливою формою прояву здатності м'язів до реалізації "вибухової" зусилля є реактивна здатність нервово-м'язового апарату. Вона проявляється у руках, де є швидке переключення від поступального режиму роботи до долаючого, тобто після значного механічного розтягування м'язів відбувається зусиллями.

Найбільш часто у боксі реактивна здатність проявляється під час раптових переміщень у момент швидкого відштовхувального розгинання ніг. Встановлено, що чим різкішим (в оптимальних межах) є розтягнення м'язів у фазі амортизації (виїзд з дистанції бою після власної атаки), тим швидше відбувається переключення м'язів від поступального режиму до долаючої, тим вищими є потужність і швидкість цих скорочень.

Для уздовжонального "вибухової" сили найбільш сприятливим є динамічний режим роботи м'язів з акцентом на долаючий характер рухів. Темп виконання вправ – граничний та колотраничний. Особливу увагу потрібо приділяти миттєвому ("вибуховому") початку руху.

Величина обтяження залежить від пігментованості спортсмена, етапу тренування, засобів, які застосовуються. Так, при використанні загальнорозвиваючих вправ вага може досягати 70-90 % максимальної, а спеціальних - 30-50 %.

Тривалість виконання вправ при удосконаленні "вибухової" сили 3-10 с; в серії 5-10 повторень. Паузи між серіями 1-1,5 хв. Як тренувальний засіб, можна застосовувати: стрибкові вправи через гімнастичну лавку чи колоду; багатоскоки на двох ногах з вистрибуванням і наступним ударом; багатоскоки на одній нозі; стрибки у довжину; стрибки в глибину з наступним вискиданням вторго чи в довжину; кидки каміння, медіцинболів, куль різної ваги; удари молотом по автопокришці, рубання дров тощо.

Ефективним засобом розвитку "вибухової" сили та реактивної здатності м'язів є так званий "ударний метол". При виконанні вправ ударного характеру потрібно враховувати наступне:

1. Величина ударного навантаження визначається вагою вагітажу та висотою його вільного падіння. Якщо удосконалюють "вибухову" силу та реактивну здатність м'язів-ротаторів ніг і тулуба, можна обйтись без долоткового обтяження і застосовувати для ударної стимуліації м'язів вагу власного тіла.

2. Амортизаційний шлях повинен бути мінімальним, але достатнім для створення ударного напруження в м'язах.

3. Дозування ударної вправи не повинне перевищувати 5-8 рухів в одній серії. Для боксерів рекомендують застосовувати по 8-13 зістрибувань в серії. Обсяг тренувального навантаження – 30-60 зістрибувань.

Процес розвинення "вибухової" сили треба будувати з урахуванням рівня підготовленості спортсменів, етапу річного циклу та багаторічного циклу тренування і зважати на певне їх поєднання, а також послідовність і спадкоємність методів і засобів підготовки.

У роботі над розвитком "вибухової" сили мають застосовуватися засоби підсвідомого впливу, що уძосконалюють здатність до швидкого розвитку значних зусиль від нульового рівня, а також до переключення від поступального роботи до долаючої в умовах максимальних динамічних зусиль.